

Newroz

Îlon-Cotmeh 1982
Hejmar: 13
Bıha: 2 DM

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

Komünist Milli Kurtuluşçular, Devrimciler, Demokratlar Tarafından SÖMÜRGECİLİK ve FAŞİZM YARGILANIYOR!

Sömürgeciliğin ve faşizmin Kürdistan ve Türkiye halklarına kendi yıkımını engellemek ve yaşamını devam ettirmek amacıyla açtığı ve hergün giderek katmerleşen, vahşileşen işkenceci katliamcı saldırgan savaş önemli bir tarihi anını yaşıyor. Hergün yeni katliam haberi, hergün yeni işkenci sonucu katledilen devrimcinin ölüm haberi yayılıyor dünyaya... Öyleki artık bunlar karşısında ses çıkarmamak ya adet olmaya başladı, ya da devrimci-demokrat güçlerin bir iki protesto hareketiyle yetinilmeye başlandı. Böylelikle de sömürgeci faşist cuntanın kanlı faaliyetlerine devamı sağlayan yeşil ışık -eskiden olduğu gibi- söndürülemediği gibi, onu bu faaliyetlerinden kısıtlayıcı ve men ettirici adımda atılmamış olundu.

Sömürgeci faşist Türk cuntasına karşı içerde ve dışarda güçlü mücadele gelişitirilemediği, güçlü mücadelenin olanaklarının bir güçte birleştirilmeleri için gereken mücadele yaratılmadığı için Ağustos ve Eylül aylarında da işkence ve katliam yaşandı.

Ağustos ayının başlarında proleter devrimci KAWA hareketinin militanlarından ve onun askeri örgütü Komela Partizane Sorê Kurdistan ın (KPSK) yiğit partizanlarından KASIM ASLAN cuntanın işbaşına gelmesinden bu yana belli aralıklarla yapılan işkence sonucu katledildi. Daha sonra Diyarbakır Cezaevindeki işkence ve baskıları ve siyasi tutukluların savunma olanaklarını ortadan tamamen kaldırılmasını protesto amacıyla devrimci tutuklularca başlatılan ölüm orucunda Eylül ayının birinci ve ikinci haftasında PKK MK üyesi Hayri Durmuş ve kurucu önder kadrolarından Kemal Pir ile birlikte 3 devrimci daha hayatını yitirdi. Diyarbakırdaki bu ölümler Mart ayında

PKK MK üyesi Mazlum Doğan ve KAWA militanlarından Önder Demirok'un da içinde yer aldığı ve 10'a yakın devrimcinin ölümüyle sonuçlanan katliamla başlamış, Haziran ayında aynı nitelikte bir katliamla devam etmişti. Ölüm orucu daha önceki katliamları protesto etmek ve bir daha böylesi katliamların yaşanmaması, işkencelerin son bulması için dünya devrimci ve demokrat kamuoyunun ilgisini ve desteğini çekmek amacını da gütmekteydi. Bugün bu amaçla halâ onlarca devrimci ölüm orucunda yatmakta yaşamları tehlikededir.

Bugün Diyarbakır askeri cezaevi dünyada eşine az rastlanır işkence kamplarından biri olarak tarihe geçecek durumdadır. Bu sadece bugünden mi böyledir? Ya da neden böyledir? Biline geldiği üzere Diyarbakır yüzyıllardan buyana Kürdistan tarihinde politik, tarihi, kültürel, jeopolitik, ticari ve ekonomik gibi değişik özelliklerden dolayı merkez rol oynadığı gibi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Direnişinde de Türk sömürgeciliği ile arasındaki savaşta merkezi şehir görevini üstlendi. 70'lerden sonra feodal-burjuva önderliğin mirasını devralmaya çalışan burjuva milliyetçiliğini ve küçük burjuva milliyetçiliğini gerçek kimlikleriyle ortaya koyarak, onları hak ettikleri kenara bırakarak, proletaryanın önderliğinde yeni dönemi başlatan devrimci proletarya hareketinin yükselttiği Marksizm ve proleter enternasyonalizm bayrağı altında gelişen, sosyalizmin tohumlarını içinde taşıyan Milli Kurtuluş ve Halk Demokrasisi uğruna yüce ve haklı savaşla birlikte Diyarbakır'ın önemi daha da arttı. Kürdistan'da daha feodal burjuva önderlikli oldukları halde halkımızın geliştirdiği ulusal direniş lerde de binlerce direnişçi

haberler, olaylar, haberler...

BAZI MAHKEME DURUŞMALARI

KAWA Davaları

Diyarbakır sıkıyönetim komutanlığı 2 nolu askeri mahkemesinde, KAWA davasına 16 Eylülde devam edildi.

Bağımsız birleşik-demokratik Kürdistan Kurmak, "Ülkenin bir kısım topraklarını devletten ayırarak Kürt devleti kurmak vebir sınıf üzerinde başka bir sınıfın tahakümünü tesis etmek iddiasıyla açılan davanın 16 Eyül tarihindeki duruşmasında 10 kişi daha tahliye edildi. Tahliye edilenler Enver Pehlivan, Remzi Tazan, Şemsettin Çan, Ferhat Kartal, Abdulsamet Çiçek, Ramazan Kartal, Halit Çiftçi, Dağıstan Toprak, Recep Şeftalidalı ve Züftü Sevmezler dır. Bu davada tahliye edilenlerin sayısı 50 ye yükseldi.

Bunun yanında Elazığ, Adana Mersin, İstanbul, İzmir, Ankara Erzurum Adıyaman gurupları KAWA davalarının duruşmaları devam etmekte, yeni yeni ek davalar açılmıktadır.

PKK Davaları

Eğe Ordu ve sıkıyönetim komutanlığı 2 Numaralı askeri mahkeme de devam eden PKK davasında karar alındı. Cemil Şerik hakkında önce idam kararı verildi bazı hefifletici nedenlerden dolayı ömür boyu hapse çevrildi.

Hatice kasar, Mehmet Çakal Ali Tekin, Hasan Şuh, Tekin Yoldaş ve Meral Erkan 14 Ay ile 10 yıl arasında değişen çeşitli cezalara çarptırıldılar.

Diyarbakır askeri mahkemesinde devam eden PKK davasında bazı gurupların sorgulamaları bitti ve bazılarının ise devam ediyor. Diyarbakır sıkıyönetim komutanlığı 2 numaralı askeri mahkemesinde PKK-Siirt-Batman gurubunun duruşmasında 9 kişi tahliye edildi. Sıkıyönetim 7 nolu askeri mahkemede devam eden PKK mardin gurubunun sorgulaması tamamlandı. 10 sanık tahliyesi kararlaştırıldı. Bunun yanında 2 nolu askeri mahkemede urfa bölgesinde kazalara ait gurupların sorgulamaları devam ederken Viranşehir gurubundan 4 sanık tahliye edildi.

Erim Olayı Davası

Nihat Erimi ve Ali Kartal'ı öldürdükleri iddiası ile yargılanan sanıklar hakında verilen idam kararı, askeri yargıtayca, Kamile Erimin dinlenmediği gerekçesiyle bozulan davaya, istanbul sıkıyönetim komutanlığı 2 nolu askeri mahkemede, 8 Ekim tarihinde devam edildi. Askeri savcı idam talebini yineledi. Duruşma savunma ve karar için başka bir güne ertelendi.

Saadettin Güven ve Baki Altın, dev-sol davasında, ist. emniyet müdürü Mahmut Dikleri öldürdükleri iddiasıyla ölüm cezasına çarptırıldılar.

Ankara sıkıyönetim komutanlığı 3 nolu askeri mahkesinde devam eden Dev-sol Kalecik bölgesi sanıkları davasında 4 kişi 10-15 yıl arasında çeşitli hapis cezalarına çarptırılırken, 2 kişi beraat etti.

TKP-ML Davası

TKP-ML partizan davasına Ankara sıkıyönetim komutanlığı 3 nolu askeri mahkemesinde 5 Ekimde yapılan duruşmada bayan sanık sorgulamasında "polisler evimizi aradılar, bir şey bulamadılar, o sıra kocamda evde yoktu. Polisler arama sırasında yatak odasında komedinin gözünü açarak içine bir şey koyduğunu gördüm. Doğrulduktan sonra "bu bomba neden buraya konmuş" diye bana sordu. bende, biz koymadık sen koydun gözümle gördüm dedim. Hemen beni dövdü. Kocasi ise polisin zorla kendisine beyaz bir kağıdı imzalattağını, arama tutanağına yazılı olanların doğru olmadığını belirtti.

TDKP DAVASI

İstanbul sıkıyönetim askeri savcılığınca TDKP üyesi olmak idiasıyla 229 sanık hakkında yeni bir dava açtı. Askeri savcı 32 si için idam ve diğerleri için 1-15 yıla kadar hapis cezası talebinde bulundu.

İzmir-Buca

12 Eylül faşist askeri darbesinin 1. yıl dönümünde Buca kapalı ceza evinde devrimci-demokrat tutukluların değişik tarihlerde MGK na mektup göndermesi nedeniyle haklarında 1-6 yıl arasında değişen hapis cezası isteniyor. 4. Ağır ceza mahkemesinde başlayan davada sanıkların "faşist cunta halka baskı, terör, işkence ve zulümü alabildiğine yoğunlaştırdı" dediği iddia edilmektedir.

TKP-ML/DHB

Hatay ve civarında TKP-ML/dhB üyesi olmak ve teorik çalışma yapmak suçları gerekçesiyle 5 kişi yakalanırken İstanbul sıkıyönetim komütanlığı askeri savcılığınca "TKP-ML halkın birliği yeniden inşa örgütü" davasının iddianamesinde 20 sanık hakkında çeşitli hapis cezaları istendi.

Tariş Davasi

Tariş davası diye kamuoyunca bilinen davaya Eğe ordu ve sıkıyönetim 2 nolu askeri mahkemesinde 8 Ekinde tekrar başlandı.

Bilindiği gibi bu dava daha önce sonuçlanmıştı. Askeri yargıtay 1. dairesi tarafında mahkeme kararı bozulmuştu. Yeniden başlayan davada askeri savcı sanıkları işyerini işgal etmek, toplu izrar, silah ve yaygın şidete başvurmak ve patlayıcı bulundurmak suçlarında 153 kişi hakında 3 ay ile 24 yıl arasında çeşitli cezalara çarptırılmasını istemektedir.

DEV-YOL Davası

İstanbul sıkıyönetim komutanlığı askeri mahkemesinde "dev-Yol" örgütüne üye olmakla suçlanan 58 sanıklı bir dava daha açıldı. Başlatılan bu yeni davada 6 kişi hakkında askeri savcı, idam talebinde bulunurken, daha önceki davayla birlikte sanık sayısı 217 ye ulaştı.

Ankara'da "THKP/C Devrimci Yol" davasına 18 Ekimde başlandı. Askeri savcı 186 kişi hakkında idam isterken 345 kişi 5-15, 35 kişi hakkında ise 3-5 yıl arasında cezalandırmasını istemektedir. Bu davada 547 sanık yargılanmaktadır.

Rızgari

Verilen bilgilere göre, İstanbulda ve Ankarada geçen aylar içinde "Rızgari örgütüne" üye olmak, bu konuda çalışma yapmak, soygun yapmak "bölücülük" yapmakla suçlanan 20 kişi İstanbul'da 15 kişi Ankarada yakalanıp tutuklandılar.

TİKB

İstanbul sıkıyönetim 1 nolu askeri mahkemesinde devam eden TİKB davası sonuçlandı ve 38 sanıklı davadan 14'ü beraat ederken, yakalanamıyan 20 kişinin dosyasının ayrılmasına karar verildi. Diğer sanıklar miting yapmak, soygun yaralama bildiri dağıtmakla suçlanarak çeşitli hapis cezalarına çarptırıldılar.

İşkence İle İlgili Davalar.

Sömürgeci-faşist cunta Türkiyede işkence olmadığı imajını yaratmak için dünya kamuoyunca bilinen bazı işkence olayları hakında göstermelik olarak da dava açmaktadır.
İşte bunlardan birisi Mamak özel askeri ve tutukevinde görevli takım komutanı Hıfzı Çubuklu,erler İhsan Karakaya Veysel Sevinç,Mehmet Büyükarpacı,İbrahim Demir,Mehmet Zeybek'in "sanıklara kötü davranmak"la hakkında 3 ay dan 3 yıla kadar hapis cezasına çarptırılmaları istenmesi ile açılan davadır.Gerek bu sanıklar hakında ge rekse Kırıkkalede Polis Emirhan Çıtlak,Fethi Uslu,Ali Kuzucu hakında açılan davada soruşturmaya gerek olmadığı kararı verildi.Bu işkenceciler bugün ellerini kollarını sallayarak,üstelik işkencelere devam ederek dışarda dolaşmaktadırlar.

İşkence ile ilgili göstermelik bir dava daha Ankara'da 2.Nolu askeri mahkemede devam edildi.Duruşmada Devrimci Yol davası sanıklarından Ali Başpınar,Melih Pakdemir,M.Ali Yılmaz Tanık olarak dinlendi.Her üç tanık Polis memuru Bekir Pullu'nun Nasuh Mitap ve Oğuzhan Müftüoğluna işkence yaptığını,tuvalette su işkencesini yaptığını,elektirik verildiğini,bunun Bekir Pullu'nun Nasuh Mitap'a "ya 10 milyon vereceksin, ya da elini kaldıracaksın söyliyeceksin" dediğini belirttiler.

Zeynel Abidin Ceylan adlı devrimciyi 24 Eylül 1980 tarihinde işkençe ile katleden komiser muavini Mustafa Haskırış'a verilen 14 yıl 80 günlük ceza askeri yargıtayca onaylandı.Ne var ki, Ankara sıkıyönetim komutanlığı 1 nolu askeri mahkemesinde tutuklu olarak yargılanan Komiser muavini Mustafa Haskırış,karardan iki duruşma önce salıverilmişti. Mahkumiyet kararı onaylanmasına rağmen,Mustafa Haskırış tutuklanmamaktadır.
Yukarda saydığımız duruşmalar yanında TİP,TKP,TSİP, DİSK ve Barış derneği duruşmaları devam etmektedir.

NEWROZ
OKU OKUT!

MHP Davasında Bazı Notlar

"MHP ve Ülkücü Kuruluşlar" davasında faşist köpek Türkeş ve MHP yöneticilerinin salıverilmesi için verilen dilekçede Türkeş ve Evren'in sözleri arasında karşılaştırmalar yapıldı "MHP'nin istekler bugün MGK tarafında yapıldığını" belertildi.

4 Ekimde sunulan dilekçe de basında çıkan bazı kısımlarını yorumsuz size aktarıyoruz.

"MHP'nin seçim beyannemesindeki istekleri bugün hakikat oldu." "Güçlü devlet demek faşsit devlet demek değildir." deniliyor. Devam la "12 Eylülden evvel Türk devleti,maalesef güçlü değildi,bugün ise Türk devleti güçlüdür ve eskiye meydandan silinmek üzeredir.Müvekillerimiz özlemini çektikleri güçlü devlet böylece tahakuk etmiş bulunmaktadır ..." "Yasa yürütme ve yargı organları arasındaki dengesizliği gidermek üzere icra organının güçlendirme konusunda Anayasa'da gerekli değişiklikler yapacağını, seçim beyannamesinde açıklamanın suç sayılmayacağını açıklamıştık...MGK'ca hazırlatılmakta olan Anayasa taslağında da ele alınmış bulunmaktadır.

Devlet başkanının halk tarafından doğrudan doğruya seçilmesi konusunda da durum böyledir.Bugünkü uygulama da bu istikamettedir."

"...Bütün fikirler 12 Eylülden bu yana teker teker kurumlaşan memleketin kurtulması için genel siyasi tercihi güçlü devlet ilkesine bugünkü iktidarın uyduğu dolayısıyla fikirleri iktidar,kendileri tutuklu siyasi kadro dünya siyaset tarihinde maalesef yanlızca bizden ibarettir."
"..Alpaslan Türkeş'in ve lideri bulundugu MHP'nin tutum ve davranışları bugün fiilen uygulanmaktadır"

Avukatların verdiği dilekçede K.Evren'in konuşmaları ve A.Türkeş'in konuşmalarında bazı karşılaştırmalar yapılmaktadır.

-"Evren:Mahkemeler ve yargı ağır işlemekte bir türlü örgütsel suçlara yönelmemekteydi.

-"Türkeş:Sıkıyönetim mahkemeleri bir türlü örgüt davalarına girmemekte"

-Evren:Sıkıyönetim ilan edilmemiş yerlerde Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulması lüzumludur dedik dinleyen olmadı.

-"Türkeş: Tedbirler:Meclislere hemen toplanarak sıkıyönetim ilanına gidilmeli,Anayasanın emri olan DGM kurulmalıdır.

-Evren "Anarşiyle mücadele siyasi partilerimiz ve Anayasal kuruluşlarımız bizimle beraber olmamışlardır.

-Türkeş "Devlete,miletin birligine vatanın bütünlüğüne ve demokratik rejime yönelmiş olan tehdik ve tehlikelere karşı siyasi partiler hep birlikte tavır almalıdırlar.Aynı Allaha,aynı millete aynı bayrağa,aynı devlete aynı yüce dile,aynı ulu peygambere ve aynı tarihe sahibiz."

Bu sözler karşılaştırıldıktan sonra 163 avukatın ortak imzasıyla bunulan dilekçe A.Türkeş'in salıverilmesini isteminde bulunuldu.

İşkencehanede Bir Ölü Daha!

Almanya'da Frankfurter Rundschau adlı günlük bir gazetenin verdiği habere ve alınan bilgilere göre,İsviçrede Mayıs ayında iltica için müracaat eden ve müracaatı rededilen 25 yaşındaki Sevim Akbaş adlı bir demokrat Mayıs ayında işkence ile katledildi.

Sevim Akbaş faşist askeri cunta öncesi İstanbulda bir akümülatör fabrikasında işçi olarak çalışmaktaydı.Aynı zamanda 15 arkadaşı ile birlikte DİSK üyesi idiler.İş yerinde yaptıkları grev sonucu Polis tarafında kara listeye alınarak aranmaya başlandı. S.Akbaş,Lübnan üzerinden 4 Mayıs 1982 tarihinde İsviçreye gelerek iltica için başvuruda bulundu.Aynı gün iltica başvurusu yabancılar Polis şefi Hans Müller tarafında rededilerek Türkiyeye iade edildi.Mayıs ayının son günlerinde cenazesi askeriye tarafında ailesine teslim edildi ve "kendi kendisini öldürdüğünü"getirenler tarafından belirtildi. İstanbul'de doktorun yaptığı otopsi sonucu işkence ile öldürüldüğü saptanmış bulunuyor.Raporda kol ve bacaklarda sigara söndürüldüğü,vucudün özellikle bacakların yapılan işkence sonucu siyahlaştığı,vucudunun çeşitli yerlerine kimyasal maddelerin döküldüğü belirtilmektedir.

www.arsivakurdi.org

Diyarbakır Cezaevi...

Sömürğeci faşist cunta Kürdistan ve Türkiye'de zindanlarda bulunan yurtsever devrimci demokratlara karşı saldırılarını dahada yoğunlaştırmaktadır.Özellikle şu günlerde cezaevlerinde toplu imha ve katliam provaları yapmakta ve yer yer de uygulamaktadır.

Evet katliam provalarının uygulandığı cezaevlerinden biriside Diyarbakır Askeri Cezaevidir.Hemde uygulanan sanaryo peş peşe sergilenmektedir.

21 Mart 1982'de PKK-MK üyesi Mazlum Doğan KAWA-KPSK üyesi Önder Demirok (*) unda içinde bulunduğu 6 devrimci, 21 Mayıs 1982 de 4 devrimci demokrat hunharca katledildi. Ağustos başlarında KAWA-KPSK savaşçılarından KASIM ASLAN iki yıldan bu yana uygulanan işkence sonucu şehit edildi.

Bu zulum,katliam yoketmeler sürerken bunu protesto için aralarında PKK-MK üyesi M.Hayri Durmuş,Kemal Pir ve 40'a yakın devrimci demokrat yurtseverin başlattıkları açlık orucu ölüm orucuna dönüştü.Ölüm orucunun ve bu arada devam eden işkenceler sonucu 8 Eylülde Kemal Pir 13 Eylülde M.Hayri Durmuş ve (hala kesin sayısını öğrenmiş değiliz) 3 devrimci demokrat şehit düştüler,10 devrimci ise hala komadadır.

Diyarbakır'daki katilamı protesto amacıyla BİR-KOM Dev-sol ve Partizan ortaklaşa Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde işgal ve protesto eylemleri yaptılar.Bunun yanında Kürdistan ve Türkiye'deki politik tutuklularla dayanışma Komitesi de Almanca, Türkçe çıkarttığı bildiri ile katliamı protesto ederken çeşitli şehirlerde de sergiler açtı,informasyon toplantıları yaptı.

Şunu vurguluyoruz.Generaller çetesinin işkence idam, katliam ve terörü durdurulmak isteniyorsa,asgariye düşürülmek isteniyorsa,uluslararası dost güçlerin desteğinde Kürdistan ve Türkiyeli devrimci demokrat yurtsever güçler ortak eylem platformunda sömürgeci-faşist devlete karşı güçlü caydırıcı,etkili ve militan eylemler konmalıdır.Uluslararası güç ler arasındaki çelişkiler kulanılarak,hatta düşman kampındaki çelişkiler (yanlız dost kampın arasındaki ilişkiler düzeyine indirilmiyerek) kulanılarak harekete geçirilmelidir.

Ama ne yazık ki,olaylar ve eylemlerin gelişmeleri göstermektedir ki, hala eski sakat anlayış ve ilişkilerden vazgeçilememiştir.Her ne kadar "birlik,birlik" diye bahsediliyorsada hala yanlış ve hatalı anlayış ve tavırlar aşılmamıştır.

Son yapılan eylemlerde de geçmişte uygulanan sakat anlayışlarının aynısı devam etti.Açlık grevleri düzenlenirkende bu anlayışlarını sürdürdüler.Bu konuda Newroz sayı 11-12'de değinmiştik.

Bu eylemler yapılmadan önce bu konuda bazı girişimlerin olduğunu haber aldık.Bu konuda eylemi hazırlıyacaklarla ilişkiye geçildi.Eylemi düzenliyen örgütler "eylemlemle ilgili herşeyin tamamlandığını" belirttiler.Neden bize önceden haber verilmediği sorulduğunda "sizin yeriniz buradan uzak,bizlerin dernekleri birbirine yakın, bu anlamıyla görüşmemiz daha kolay olur.Bunun için size bildiremedik". Evet oportünistçe bir kıvırtma,sahte birlikçilerin sahte tavırları.

Daha önce yapılan birlik ve eylemlerlerle ilgili çalışmalardan aynı cevabı yazılı ve sözlü olarak vermişlerdi.Ama bunlar içinde bazıları ise tabanlarını ayakta tutmak için yalan propağanda yaptılar. Örneğin:"Biz çağırıyoruz.Kawa'cılar toplantılara katılmıyorlar,bizimle birlik ve eylem yapmak istemiyorlar..." şeklinde idi. Bunun üzerine daha uzun yazmaya gerek yok,herşey açık ve beraktır.

Avrupada günü-birlik çıkarlar için yapılan çalışmalar ve hele buradaki "güçlü gösterileri" temel alarak oportünist-revizyonist anlayış temelinde devrimci mücadeleyi kucaklıyamıyacağı gibi, devrimci anlayışa sekte vuramıyacağı gibi sağlıklı birlik ve eylemlerin oluşmasını da engelliyemez.

Umarız ki bu dostlar sakat anlayışlarını terk ederler.

(*) Armanc sayı 33'de Önder Demirok yoldaşımızı DDKD üyesi olarak göstermiş,neye dayanarak bunu yazdıkları,neden bu düzeye indikleri açıktır.Revizyonistler,Kürdistanda M-L hareketin verdiği mücadelenin şemsiyesi altına sığınarak milli devrimci savaşta paylarının olduğunu ve sömürgeciliğe karşı mücadele ettiklerini göstermek istemişlerdir.Bunun için sahte kanıtlar göstermişlerdir,bunun için Önder Demirok Yoldaşımıza sahip çıktılar.Nafile onlar devrimci mücadele içinde yerlerinin olduğunu kanıtlıyamazlar.

UNO'ya Başvuru

Diyarbakır Barosu Avukatlarından Şerafettin Kaya,Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu ve Avrupa Parlamentosu Hukuk Komisyonuna baş vuruda bulunduğuna dair açıklamada bulundu.Açıklamasında "Türkiye'de Kürt halkı üzerindeki baskıları,soruştama merkezlerinde yapılan işkenceleri,cezaevindeki uyğulamaları ve mahkemelerin bağımlı tavırlarını dile getiren bir dilekçe hazırlayarak BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İNSAN HAKLARI KOMİSYONUNA ve AVRUPA PARLAMENTOSU HUKUK KOMİSYONUNA gönderdim.Tutuklu arkadaşların cezaevlerindeki uygulama ve soruşturmada yapılan işkencelerle ilgili beyanlarını içeren duruşma tutanaklarını vermiş bulundukları dilekçe, ailelerin bu konuda yaptıkları başvuru ve mahkemelerin bağımlı olduklarını gösteren karar suretlerini de dilekçeye ekledim". demektedir.

Uluslararası kuruluşlara gönderdiği dilekçesinde belirttiği konuların tahkikatını istemektedir. Av.Şerafettin Kaya,başvuraların 27.9.1982 de Birleşmiş milletler İnsan Hakları Komisyonuna,4.10.1982 tarihinde Avrupa Parlamentosu Hukuk Komisyonuna yapıldığını belirtmektedir.

Iserlohn

12.9.1982 tarihinde Iserlohn'da Amnesty International ile KAWA sempatizanlarının çalışmaları sonucu Kürdistan ile ilgili gece yapıldı.

Gece Kürdistanı tanıtma ve sömürgeci Devletlerin Kürdistan'da yaptığı katliamları Alman kamuoyuna duyurmayı içeren konuşma,Dias,Kültür gösterileri ile son buldu.

Gece büyük bir ilgi ile izlende.

Geceden sonra bir grup Alman'ın daveti üzerine başka bir yerde tekrar Kürdistanla ilgili özel sorular yönetildi.. Biz Kawa sempatizanları yöneltilen soruları cevaplandırdık ve kültür gösterileri yaptık.

BİR GRUP KAWA SEMPATİZANI.

Kiel

Kiel'de 4-12 Eylül tarihleri arasında yabancı ve Alman guruplanı tarafında "yerli ve Yabancılar tanışma haftası" yapıldı.

Hafta içinde 8.9.1982 çarşamba günü saat 19 da Türkiye ve Kürdistan'daki politik tutuklularla dayanışma Komitesi-Kiel şubesi Kürdistanla ilgili bir gece yaptı.

Gece'de film diaz,Müzik gösterileri yanında Kürdistanın tüm parçalarındaki gelişmeler ve bugünkü durumu ile ilgili olarak bilgi verildi.Bu gece için şu denilebilinir.Hafta boyunca yapılan gece ve toplantılarda kitlelerin en çok katıldığı gecedi.

10.9.1982 Türk faşist cuntasının yıldönümü ileilgili gece yine Türkiye ve Kürdistan'daki politik tutuklularla dayanışma Komitesi-Kiel şubesi tarafında yapıldı.Toplantıda cuntasının Kürdistan ve Türkiye'deki uygulamalarına değinildi.Bu konuda bilgi verildi.Diğer yandan Diyarbakırda çekilen bir dias gösterildi.Bu konuda geceyi ortak yapmayı isteyen toplantılara katılan Türkiye ve Kürdistan solunda çeşitli örgütlere sempati duyan kişileri ne yazık ki, geceyi yapmayı bırakın geceye dahi gelmediler. Bu konudaki ilk çalışmalarda bulunanların bir kısmı yavaş yavaş köşeyi kıvırırken,diğerleri sessiz sedasız çekilmeyi yeğlediler.

Komitenin de içinde bulunduğu çeşitli Alman ve yabancı kuruluşlar 6.10.1982 de Kiel ve çevresindeki iltica cılarla ilgili aynı haftanın içinde toplantı yaptılar.İlticacıların sorunları belgeler ve diasla anlatıldı,Alman devletinin iltica konusundaki politikasına değinildi uygulamalar anlatıldı.

Dıyarbakır Askeri Cezaevinde peşpeşe yapılan hunharca katliamlarla ilgili olarak,Kürdistan ve Türkiye'de ki politik tutuklularla dayanışma Komitesi-Kiel şubesi şehir içinde sergi açtı.Cezaevlerindeki katliamlar,Alman devletinin Türkiye cuntasına yaptığı yardımların kesilmesi,Türk cuntasının iki yıllık katliam bilançosu zulüm ve işkenceleri,tahtalara yazılan yazılarla sergilendi.Kürdistan'daki işkence,katliamlarla ilgili resim sergisi yanında Komitenin çıkardığı Almanca Türkçe bildiri dağıtıldı.Bu eylem Kiel ai grubunca desteklendi.

Bir Saldırı Daha

Bielefeld şehiri Almanyada yabancı düşmanlığının saldırı düzeyine vardığı şehirlerden birisidir.Daha önce varolan saldırı ve tartaklamalara bir yenisi daha eklendi.

Son meydana gelen olay kısaca söyle oldu. 2.10.1982 tarihinde saat 14.sıralarında bir Türkiyeli arkadaş Theyssen firmasından işten çıkıp eve gitmek için tramvay durağında beklerken, o sırada tesadüfen kendisi de yanlız imiş,dört alman faşisti tarafından önce para isteniyor, parası olmadığından dolayı işçi arkadaş vermiyor,dört faşist "pis yabancılar,pis Türkler" diye bağırarak işçi arkadaşa saldırıyorlar.O sırada işten çıkan işçiler olay yerine yetişiyorlar.Alman faşistleri ise kaçıyorlar.İşçi arkadaş hastaneye kaldırılıyor.Çeşitli yerlerinde yaralanmış ve üç dişi kırılmış.

Hükümet değişikliğinden bu yana yabancı düşmanları daha serbest hareket etmektedirler.Özellikle son dönemlerde giderek yoğunlaşan baskılar işyerlerinde daha üst düzeye vardırılmaktadır.

Bielefeld'de bir NEWROZ okuyucusu.

Hagen

Bizler Hagen ve çevresinde Kürdistanlı işçi ve öğrenciler olarak bölgemizde bu güne kadar yapılan demokratik içerikli toplantılara katılarak,halkımızın bu güne kadar getirmiş olduğu kültürünü folklorünü ve en önemlisi Ortadoğudaki Kürdistanın konumunu Alman komuoyuna ve demokratik çevrelere iletmeye çalışarak son dönemlerde Almanyada gelişen yabancı düşmanlığına karşıda kültür alış verişinde bulunmaya çalıştık. Eylül ayında yapılan ilk toplantı Solidaritet mit 3.Welt adı altında Hagen'de yapılan Cadde festivali oldu.Burada açtığımız Masada Almanca olarak çıkan dergilerle Kürdistan'ın konumu anlatılmaya çalışıldı.Diğer bir yönden ise kültür alışverişini tamamlayabilmek için halk ve devrim türküleri söylenerek ortadounun durumu almanca sözlü olarak anlatıldı.Diger bir toplantı ise Stadt Gevelberg'in hazırladığı ve gevelberg genlik merkezinin yardımıyla oluşan jügend zentrum'da (gençlik merkezi) yapılan toplantı oldu. Bizzat belediye başkanının ve görevlilerin katıldığı toplantılarda söylenen devrimci ve halk türküleri büyük bir beğeni kazandı.Burada yapılan konuşma da Kürdistanın durumu anlatılarak bilgi verildi.

Devrimci selamlar.

Hagen ve Çevresi KAWA sampatizanları.

Bonn

25.9.1982'de İsrail Siyonistlerin falanjistler eliyle Lübnan'da yaptığı toplu katliamı protesto mitingi yapıldı.

Bonn'da yapılan mitinge 5 bine yakın kitle katılırken gözlenen diğer bir durum ise Almanların katılımının diğer yürüyüşlere göre fazla olmasıydı.

Yürüyüş alanında toplanan çeşitli ülkelerden yürüyüşçüler sıralar halinde, her katılan grup kendi flamaları altında yürüyüşe geçti. Bizde KAWA taraftarları olarak kendi platformumuz temelinde yürüyüşe katılarak, Filistin halkını imhaya yönelik Lübnan'daki katliamı protesto eden bildiriyi dağıttık.

Yürüyüş boyunca Filistin halkının mücadelesini dile getiren katliamı yeren sloganlar atıldı.Yine yürüyüş esnasında bir Amerikan bayrağı yakılırken polis müdahele etti.

Yürüyüş alanında bir FKÖ temsilcisi,Almanya'da Lübnan Ulusal Hareketi adına bir temsilci ve yazar Erich Fried birer konuşma yaptılar. Erich Fried adlı ileri ci Yahudi yazarın katliamı protesto eden şiirini okumasından miting sona erdi.Yürüyüş olaysız geçti.

Bir KAWA Sempatizanı,

Sf. 15 in devamı

görevi ciddi şekilde ele alıp,cuntanın kanlı faaliyetlerine son dedirtecek güçlü hareketi hayata geçirmek mümkündür.

NEWROZ
OKU OKUT!

www.arsivakurd.org

Urfa'da Gördüklerim...

Ben bundan bir süre önce izine gidip geldim. Kürdistan'da gördüğüm gelişmeleri Newroz'a yazmayı düşündüm, fakat geniş olarak gelişmeleri yazamıyacağım, bazı olayları özet olarak aktarmaya çalışacağım.

Kürdistan ve Türkiye'de hayat pahalılığı alabildiğine yükselmiş, örneğin, bir kg et 500-600 lira, 1 kilo üzüm 100-120 lira, 1 kilo incir 100-150 lira arasındadır. Oturulamayacak bir evin aylık kirası 4000-5000 liradır. Bunun yanın bir işçi de 10-12 bin lira aylık alıyor (Yani bir fabrika işçisinin aldığı aylık) ayrıca bunun yanında milyonlarca iş bulamayan işçiler mevcut her kiminle konuşsan hayat pahalılığından bahsediyor. Ve sömürgeci faşist cuntanın gerçek yüzünü anlatmaya başlıyor ve yakınıyor. Küçük esnaf ise aç durumdadır.

Siyasi gelişmelere gelince (Urfa ve G.Antepbölgesinde) çeşitli örgütlerin dağınık sempatizanları ile konuştuğumda, geçmişte özellikle bubölgelerde çalışan örgütlerin yaptığı hata ve zaafları anlatmaktadırlar. Onların feodal örgütlenme içine girdiklerini, devrimci mücadeleye uzaktan yakından ilişkisi olmayan eylem yaptıklarını, sakat anlayışları olduklarını vurgulamaktadırlar. Benim KAWA sempatizanı olduğumu bildikleri halde çekinmeden örgütlerinin hatalarını ortaya koydular. Burada bazı spekülasyonlara meydan vermemesi için örgütlerin adlarını vermiyorum. Yeri ve zamanı geldiğinde açıklanabilir.

Burada kitlelere propaganda ve ajitasyon amacıyla sundukları "dağlarda gerillalarımız savaşıyor.", ise tek kelime iledoğru değildir. Kitleleri bu tür gazlı sözlerle kandırmaya çalışanlar, halkave devrime karşı sorumsuzluk yapmaktadırlar. Hayaller üzerine devrimcilik yapılmaz. Gerek burada gerekse Kürdistan'da gerçeklerin içinde olanlar bu durumu çok iyi bilmektedirler. Ona göre tavrını koymaktadırlar. Onların içindeki gelişmeler daha başkadır.

Bu konuda çok şeyler yazılabilir, bu aşamada, özellikle diğer konulara değineceğim.

Şu anda fazla arama, taramalara pek fazla rastlamadım, zaten halkın %70'i yakalanmış, yada işkenceden geçirilmiş durumdadır. Kürdistan köylü kesiminin %90'ı tutuklanmış, işkenceden geçirilmiş durumda, bunakarşılık şehirlerde bu derecede tutuklanmalar yok. Köylük bölgelere nazaran daha az olduğu görülüyor.

Köylerde her ev bir silah teslim etmeye zorlanmış ve vermiş, şehirlerde daha çok aramalarda silah yakalanmıştır. Ayrıca bunların yanında Kara Kuvvetleri Güçlendirme vakfına ait makbuzlar tüm köy muhtarlarına gönderilmiş, halk yardım etmek zorunda bırakılmıştır.

13.8.1982 tarihinde Urfa'nın Birecik ilçesinin Kefre köyünde yine sömürgeci kolluk kuvvetleri baskın düzenlediler. Yapılan aramalar sonunda bir şey ele geçirilmeyince, köylülerden silah istediler. İsim listesi yaparak her evin bir silah teslim etmek zorunda olduğunu belirttiler. "Nereden getirirsen getir" diyorlardı. Köylüler yatağını, ev eşyasını satıp silah temin etmek zorunda bırakıldılar. Tabii ki işin diğer tarafı açık; getirmeyenlerin başına ne geleceği bellidir. Köylülere eziyet etmek, vurmakta Türk sömürgecileri hayli bir tecrübeye sahipler.

Türk şövenizmini alabildiğine yükseltmeye çalışmaktadırlar. Milliyetçiliği, gericiliği ne kadar körüklediklerini hepimiz bilmekteyiz. Söylemeye hacet bile yok. Halkın evini, bahçesini yok edip, Atatürk Parkı, Atatürk heykeli yapıyor veya önceden olanların etrafını genişletiyorlar. Her yerde "Ne Mutlu Türküm Diyene" ve "Her şey vatan için" gibi sözler, büyük yazılarla dağlara, taşlara yazılmıştır.

Gördüğüm olayların diğeri ise, Kürdistan'da cunta cıların dini gericiliği körüklediği, halkın dini duygularını istismar ettiğidir. Daha önce camilerde namaz kılarken bugün cuntacılar orada daha değişik şeyler yaptırmaktadırlar.

Ayrıca Adıyaman'ın Kâhta ilçesine bağlı bir köydeki Şeyx'in namı ortalığa yayılmış durumdadır. Bu Şeyx Hz. Muhammed'den sonra ikinci peygamber olduğunu iddia ediyor, halkın dini duygularını ve maddi durumunu sömürmektedir. Bizzat bu Şeyx'e devletin yardım ettiği onu her konuda desteklediği açık berrak olarak kitlelerin bir kesimi tarafından biliniyor. Şeyx'leri sanki yaygınlaştırma modası var.

Bu arada ahlâki bazı durumlara değinmek istiyorum. Eskiden randevuevleri dışında diğer şeyler pek bilinmezken veya Kürdistan'da köhnemiş düzenden kaynaklanarak kısmi oranda varken, bugün bizzat yaygınlaştırılmıştır. Ekonomik sıkıntıdan dolayı bu tür işlerde çalışan kadınları görmek mümkündür. Son olarak bir örnek daha vereyim: Maraş'ta bir randevuevi varken bugün bir tanesi daha yapılıyor.

Afganlı gericiler genellikle Kürdistan'a yerleştirildi. Bu yerleştirilen iller arasında Malatya, Van, Urfa ve G.Antep'te bulunmaktadır. Onların gelmesinde halkın karşılama törenlerine katılması için Belediye hoparlörlerinde anons yapıldı. Tüm anonslara rağmen halk genel olarak bu törenlere gitmedi.

Kürdistan'da bütün baskı ve yıldırmalar yeni yeni oynanmak istenen oyunlara rağmen, halkın sömürgecilere karşı mücadele azmi daha da bilenmekte, halkımızın ihtilalci geleneği sökülüp atılamamaktadır.

Bir KAWA
Sempatizanı

YAZIŞMA ADRESİ
NAVNÎŞAN : Postfach 2641
2300 Kiel 1 W.Deuschland
Konto Numarası : 11300 9500 Brodesholmer Sparkasse 23.Kiel
Bankleitzahl: 210512275
V.i.s.P: W. Prinz lange Str.60 58.Hagen

İ.Yüksel Şen

12.12.1981 tarihinden beri Ossendorf Köln hapishanesinde tutuklu bulunan İ.Yüksil Şen bir kişilik hücreye alındı. Köln mahkemesi geri gönderme kararı verdi.

Alınan bilgilere göre İ. Yüksel Şen yapılan sorgulamalarında kendisi hakkındaki suçlamaları redettiği,bunların birer uydurma yalan olduğu,kendisinin bu olayla ilişkisini belgeleyecek bir delilin olmadığını belirtti.Bu arada politik ilticacıların geri verilmesi için Türkiye tarafından politik oyun ve sahte belgelerin düzenlendiğidé ortaya çıkarıldı.

Uluslararası af örgütü (ai),avukatı Crummenerl,Türkiye ve Kürdistan'daki siyasi tutuklularla dayanışma Komitesi yaptıkları açıklamaların da İ.Y.Şen'in Türkiye'ye iadesi halinde kendisinin işkenceye alınacağı,hatta hakkında ölüm cezasının verileceğini vurgulamaktadırlar.

ai açıklamasında,"İ.Y.Şen bir Kürttür.Kürtlerin dilleri yasaktır ve Kürtçe kaset bulundurmak,kendisini Kürt olarak tanımlamak,Türkiye yasalarına göre suç olduğu gibi hakkında yasal işlem görülmektedir.Türkiye'de 10 milyon Kürt yaşamakta,dilleri kültürleri,yasaklanmış, 1980 den itibaren T.Kürdistan'ında askeri baskılar özellikle artırılmış,örneğin D.Bakır sokaklarında panzerler dolaşmaktadır.Burada iade edilenler işkenceye alınmaktadır.Örneğin son olarak buradan gönderilen,kendisinin Mamak cezaevinde olduğunu haber aldığımız birini görmek için yapılan girişimlerden hiç birinde sonuç alamadık. İ.Y.Şen gönderilmesi halinde başına gelecek olan açıktır" diye mahkemeye başvurmuştur.

Av.Crummenerl ise açıklamasında: "Kendisinin görgü tanıkları dinlenmemiş,kendisi olay yerinde tutuklanmamıştır.Hakkında 28 yıl ceza verilmişitir.Kendisi yakalandıktan,gözaltına alındıktan sonra Almanyaya gelmiş siyasi iltica başvurusunda bulunmuştur.Olay yerinde bulunan bütün malzeme,tabanca vs. yokedilmiş,balistik muyanesi yapılmamıştır.Ayrıca olay yeri incelemesine gidilmemiştir gelen dosyalarda kulanılan ifadelerin değişik ve çelişkili olduğunu" belirtti.

Türkiye Kürdistan'daki politik tutuklularla dayanışma Komitesi açıklamasında:"İ.Y. Şen'in Interpol aracılığıyla yakalanması,faşist generallerin esas olarak Yurt dışındaki Kürdistan ve Türkiye'li devrimci-demokratlara karşı bir saldırının parçasıdır. Kendisi hakkında suçlayıcı bir delil mevcut olmadığı halde,bölge mahkemesinin (Oberlandesgericht) iade etme kararının vermesi,iltica talebinin tutuklandığı hafta içinde rededilmesi açıkça gösteriyorki,Alman devleti için önemli olan insan hakları ve hukuku değil,kendi iktisadi ve siyasi çıkarlırıdır.Köln mahkemesi de bu kararları veren hakimler de Hitler döneminde kalan hukuk anlayışında oldukları açıktır.

Türkiye'de savcının gösterdiği delil sadece MHP'li bir faşist olan Sami Bal imzalı bir bildiridir.Türkiyede cezayı veren mahkeme ve gerekse Köln mahkemesinin verdiği kararın ne kadar hukuki olmadığı açıktır.

Biz İ.Y.Şen'in iadesinin durdurulması ve derhal serbest bırakılması için açılan imza kampanyasında 2 hafta içinde 1552 imza toplayarak basın toplantıları düzenliyerek,protesto gösterileri düzenliyerek hatalı kararın uygulanmasını engellemeye çalıştık.Bu doğrultudaki çabalarımıza bütün devrimci demokratları desteklemeye çağırıyoruz."

İ.Y.Şen hakkında Almanyanın çeşitli yerlerinde gerek avukatları,gerekse ai,ve tanınmış kişiler, demokrat avukatlar basın toplantısı yaptılar.Almanya'da haftalık Stern,Kieler Nachricten,Köln ve Düsseldorf bölge gazeteleri ve Die Zeit vs. konuya geniş yer verdiler.

Bir Okuyucunun Mektubu

Bundan bir süre önce izine gittim.Kürdistan ve Türkiye'de zulüm,baskı,hayat pahalılığı son kertesine varmıştır.Halkımız devletin terörü altında inim inim inlemektedir.

Bazı olayları size kısaca olsada yazmaya çalışacağım.Elbistan ve yöresinde kol gezen baskı ve zulümde gördüklerim ve duyduklarımı ve bunun yanında adları ve sanları açığa çıkan muhbirlere değineceğim.

Elbistan'da Üstteğmen Ali Zülfikâr,halk arasında gavur Ali diye tanınan merkez komutanı,Sevdili köyünde karakol komutanı Assubay Ali Polat adlı sömürgecilerin azılı köpekleri halkımıza durmadan işkence,falaka, baskı ve her türlü hakareti yapmaktadırlar.

Deretopalı köyünde,diğer yerlerde olduğu gibi silah toplama için baskınlar yapılmaktadır.Silah teslim etmeleri için her türlü yol deneniyor.Bu baskıya dayanamayan köylüler,silahları olanlar silahlarını teslim ediyorlar olmayanlar ise, nerede olursa olsun bulup getirmeleri için tehdit ediliyor.Getirmezseniz "hepinizi dayaktan çürüteceğim .....)gibi tehditler sömürgecilerin pırpırlıları tarafından savruluyor.Silahı olmayanlardan birisi de Dere Topalı köyünden Halil... adlı köylüdür.Bu köylü önce evinde çocuklarının gözleri önünde dayaktan tutun,yüzüne tükürmeye kadar her türlü baskı ve hakarete uğramaktadır.Daha sonra ise bu köylü Kedizman köyüne götürülüyor.Oradan da Elbistana kadar götürülüyor.Tabi başına gelenler ise malûm gavur Ali adlı Üstteğmen Ali Zülfikâr en sonunda "git e- ve,silahını al getir,getirmezsen seni s......"ahlâki kurallara dahi sığmayan küfür etmekte,tabi dayak işkence fasılalarının ise haddi hesabı yoktur.Zavallı köylü malını mülkünü satıp bir silah satın alarak sömürgecilere teslim ediyor, ama yine yakasını onlardan kurtaramıyor.

Yine Jengolar köyünde Hıdır...adlı köylü aranıyor bahanesiyle köye baskın yapıldı.Azılı sadist köpek Ali Polat Hıdır...çocuklarını,hanımını ve onun soyadında olan köylüleri günlerce karakolda dayak ve her türlü baskıyı yapmakta,hatta çocuk ve kadınlara saldıracak kadar adileşmektedir.

Bunun yanında işkencelerde öldürülenlerin bir kısmının cesetleri yakınları ve tanıdıkları tarafından tanınmamaktadır.Bunlardan birisini ben bizzat gördüm.Elbistan'ın Kıstıklı köyünde bir köylü işkencede öldürülmüş olduğu halde ,kim olduğu tespit edilemedi.Karakol yetkililerine sorduklarında böyle birşeyle alakalarının olmadığını sırıtarak cevaplandırıyorlar.

Diğer tarafta ise ihbarcılık ve muhbirlik alabil -

Devamı sf. 11 de

BİRLİK SORUNU-4

TÜRKIYE'DE FAŞİZME KARŞI DEVRİMCİ HALK CEPHESİ:

(geçen sayıdan devam)

Daha önceki bölümlerde birlik sorunu ve cephe hakkında M.L. genel belirlemeleri ve Kürdistan'ın koşullarına indirgenmiş biçimine ilişkin meseleleri temel hatlarıyla aktarmaya çalıştık.Bu çalışmamızda esas olarak Türkiye devriminin önüne koyması gereken,ona uygun düşen birlik ve cephenin sorunlarını kısaca ele alacak,Kürdistan ile aralarındaki farklılığa işaret edecek ve Kürdistan devrim güçleriyle Türkiye devrim güçleri arasındaki ilişki ve birlik sorununun doğru çözümünü göstermeye çalışacağız.

Bugünkü Türkiye Cumhuriyeti devleti bir çok açıdan mirasını devraldığı Osmanlı imparatorluğunun devamıdır. Osmanlı feodal despotluğu Avrupa'da ülkeler kendi iç dinamizmi sonucu feodalizmi tasfiye eder kapitalistleşirken kapitalizmin gelişmesi önünde engel teşkil edip yıkılmaya yüz tuttuğu dönemlerde,Avrupalı kapitalistlerle olan ilişkilerini 1840'larda bağımlılık ilişkisine dönüştürdü.Avrupalı kapitalistlerin--önceleri İngiliz ve Fransız,yüzyılın sonlarına doğru Almanlarda iştirak etti.- pazarı durumuna gelen Osmanlı imparatorluğu giderek yarı-sömürge durumuna dönüştü.Avrupa'lı kapitalistlerin girişiyle birlikte komprador burjuvazi onların acentalığı için oluştu.Oluşan yarı-feodal,yarı-sömürge yapı,devlet sınırları içindeki çeşitli ülkelerde farklı gelişmeler izlemesine rağmen, feodalizmin tasfiyesini kapitalizmin gelişmesini engellediği gibi,yabancı kapitalistler,saray-devlet-,toprakağaları ve komprador burjuvazi gibi karşı devrim güçlerinin baskı zulmü,taassubu altında halklar inletildi.

Yüzyılın sonlarına doğru Batı Avrupa'daki akımların, imparatorluk içindeki ezilen ulusların burjuva demokratik ayaklanmalarının da etkisiyle burjuva hareket gelişti.Avrupalılaşma biçiminde gelişen bu hareket Avrupalı kapitalistlerin de çıkarına geliyordu.Meşrutiyethareketleri ve arkasında Jön Türk hareketi bu gelişmelerin ifadesiydi. Emperyalizmin dünya ölçüsünde sistem haline gelişi,1.Emperyalist savaşın hazırlıkları döneminde,cılız burjuva gelişmeyi de kontrolüne alan komprador burjuvazi,genç Alman emperyalizminin yanında savaşa girdikten sonra, Osmanlı imparatorluğundan "yüzde doksan sömürge"olan sömürge olmaya hazır bir yarı-sömürge haline geldi.

Osmanlı imparatorluğu, 1919-23 yılları arası,işgal edilmeye ve sömürgeleşmeye doğru giderken,Türkiye ve Kürdistan'da halkların emperyalizme karşı geliştirdiği mücadelenin kazanımlarını da elde eden Türk burjuvazisi,güçlü devlet kaldıracından da yararlanarak, Türkiye halkını soyarak ve Kürdistan'ı talan ederek yarattığı birikim sonucu palazlanmasını sağladı.Ayrıca emperyalizmle günbe gün daha üst düzeye vardırdığı ilişkiler,gelişip güçlenmesinde,temel kaynaklardan birini oluşturuyordu.

Milli şef döneminden sonra,dünyada ki genel gelişmeye bağlı olarak Amerikan emperyalizminin kuklası durumuna gelen işbirlikçi Türk burjuvazisi,uşaklığı sayesinde emperyalizmin yarattığı olanaklarla oldukça hızlı ve derinlemesine gelişme içine girdi.Bu durumla birlikte Türkiye'de aynı zamanda anti-emperyalist, anti-faşist gelişmeler başladı.Gençliğin ve emekçi yığınların mücadelesi yükseldi.Aynı dönemde orta burjuvazinin muhalefeti ve işbirlikçi burjuvazinin kendi aralarındaki çelişkileri 27 Mayıs darbesini getirdi. 70'lere gelindiğinde Türkiye ve Kürdistan'da devrimci mücadelede önceye nazaran görülmedik bir güçlenme sayesinde,sömürgeci faşist diktatörlüğün içinde yuvalandığı ekonomik ve politik kriz,devlet mekanizmasında düzenlemeyi zorunlu kılıyordu.Halkların yükselen devrimci direnişi karşısında iktidarlarını korumaları, ekonomik ve politik krizi halkların emekçi kesimlerine yükleyip geçici ve kısmi de olsa istikrarı sağlamak için başka yol yoktu.Tek yol bütün güçleriyle,zor ve baskı makinasının bütün dişlilerini harekete geçirmek, olanaklı olan bütün vahşice terör ve şiddet yöntemlerini harekete geçirmekti.12 Mart'daki ve daha üst düzeyde,yeni koşullarda benzeri olan 12 Eylül askeri darbeleri bu amaçlaydı.Ancak 12 Mart ile 12 Eylül arasında Türkiye'de gelişen demokratik halk hareketi ile Kürdistan'daki Milli Kurtuluş Hareketi nicelik ve nitelik olarak,önceye nazaran çok gelişkin ve sömürgeci faşist iktidar için daha büyük tehlike oluşturuyordu. Bu nedenledir ki,12 Eylül'de faşist diktatörlüğü bütün gücüyle ve düzeniyle harekete geçmesi için yönetime el koyan generallerin esas gayesi bu direnişi dağıtmaktı.

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağıyla birlikte,I.Dünya savaşı ve Ekim Devriminden sonra,gerek emperyalist kapitalist ülkelerde ve gerekse bağımlı, yarı-sömürgelerde iktidarı gaspeden faşizm,Almanya'da iktidara gelip II.Dünya savaşına yol açtıktan sonra, sadece belli ülkeler için değil,bütün dünya halklarını tehdit eden bir tehlike oldu.İkinci dünya savaşına gidiş yıllarında,Türkiye'de Türk burjuvazisini kötü günde yakalayan ekonomik ve politik kriz kitlelerin sefaleti pahasına,açlık ve kıtlık pahasına emekçilere yüklenmiştir.Faşist baskı ve terörle emekçiler açlık ve yıkım karşısında bırakılmış,Kürt aydınlarının ve feodallerin önderliğinde gelişen direnişlerin bastırılmasından sonra,her yerde tam bir ilhak ve işgal gerçekleştirilmiştir.Kısa bir dönem sonrasında dünya emperyalizminin jandarmalığını üstlenen ABD,kendisine bağlı faşist diktatörlükler oluşturma zincirine,Türkiye de Bayar-Menderes faşist diktatörlüğü halkasını kattı.Faşizmin dünya çapında bir olgu olmasından öteye, yaygınlaşıp savaşın kaynağı durumuna gelmesi,dünyanın birçok bölgesine yayılmasıyla,Türkiye'de ve diğer dünya ülkelerinde devrimci direnişi ezmek,ekonomik ve politik krizin yükünü emekçi kitlelere yıkmak,eski biçimde artık yürümeyen rejimi,her türlü baskı,şiddet yoluna başvurarak,işbirlikçi sermayenin kanlı diktatörlüğünü her yönüyle harekete geçirerek, kurtarmak için faşizme başvurdular.Faşist diktatörlük daha önce

başka ülkelerde denenen çok ince yöntemler de kullanmasını bildi.Örneğin "demokratik" görünüm vermeye çalıştı.

Türkiye tarihinde iki parti çekişmesi oldukça eskidir.Gerici anti-demokratik diktatörlük izlenimini veren parlamento,Demokrat Parti-CHP çatışması,sonra AP-CHP,MC-CHP çatışmaları ve bazı demokratik kırıntılar bu dönemlerin faşist diktatörlük olduğu gerçeğini ortadan kaldırmamaktadır. Daha öncede belirttiğimiz üzere halkın kabaran devrimci direnişi ve daha birçok etkenden dolayı faşist diktatörlükte zaman zaman gedikler açılmasına rağmen faşizm yıkılmamış,tersine faşizmin yokolmasının demokratik halk devriminin zaferine bağlı olduğu gerçeği her gün daha çok doğrulanmış ve kitlelerin bu gerçeği kavramasını getirmiştir.

Türkiye'de devrimci güçler,başta proletarya,düşmanlarını iyi tanımak,iyi belirlemek zorundadırlar.Aynı şey elbette Kürdistan devrim güçleri ve proletaryası içinde mutlak zorunluluktur Bugün işbirlikçi Türk burjuvazisinin dünya durumuna bağlı olarak geliştirmiş olduğu devlet biçimi faşist diktatörlük,gücü,temellediği sınıf ve yapısıyla iyi kavranmak durumundadır.Faşist diktatörlüğe karşı mücadele sorunlarından biri olan birlik ve cephe sorunu, Türkiye devrimi için,başlı başına Türkiyede,birçok temel sorunun açığa çıkarılmasına bağlıdır.Bu bağlılık bütün devrim sorunları için de sözkonusudur.Bu anlamda bağlı olduğu temel sorunlara,ele alınan meseleyi gölgelemeyecek biçimde değinmekte yarar vardır,ayrıntılı ve uzun olarak tahlili her sorunun gündeme geldiği kendi bölümünde yapmak gerekir.Bu;Türkiye'de faşizm sorunu,kapitalizmin gelişimi,Türk burjuvazisinin evrimi,Kemalizm vb. sorunlarını birlik ve cephe sorununu ikinci plânda bırakacak biçimde sayfalarca aktarmak, gerekmediği halde bu yolu denemenin anlamsız olduğu anlamına gelir.Bu konudaki düşünceleri ilgili yazılarda okurun bulacağı inancıyla -doğru olan da budur- Türk burjuvazisinin bugünkü iktidarının,sömürgeci faşist diktatörlüğün kökeni ve kısa geçmişini konumuza ilişkin önemli yanlarıyla özetledik.

Faşizme karşı mücadele biçimi,zamanında dünya komünistlerinin de belirlediği gibi,dünyanın her yerinde aşağı yukarı aynı şekilde bir çizgiyi izlemesi olanak dışıdır.Her ülkedeki faşizmin yapısına,sınıf mücadelesinin almış olduğu şekillenmeye bağlı olarak faşizme karşı mücadele biçimi ve taktikleri oldukça zengin biçimler kazanır.Faşizme karşı mücadele sorunu da oldukça çok yönlü ve etraflıdır.Birlik ve cephenin de faşist diktatörlüğe karşı doğru yönlendirilebilmesi için doğru devrimci anlayış gerekmektedir.

Kürdistan'da Milli Kurtuluş cephesinin devrimci özü hakkında söylediklerimiz, Türkiye'de faşizme karşı devrimci halk cephesi için de geçerlidir.Örneğin bu cephe Türkiye Demokratik Halk Devrimi programını hayata geçirmek için,çıkarları bu devrimde olan sınıf ve tabakaları örgütleyerek devrim alternatifi ile hareket eder.Bu ilke her ikisinde geçerli temel ilkedir. Cephenin faaliyet alanını burjuva demokrasisi ile sınırlayan reformist,revizyonist anlayışın yaratacağı tehlike,Kürdistan'daki reformizmin Milli Kurtuluş Cephesini yozlaştırma tehlikesinden daha da çoktur.Daha şimdiden revizyonist TKP ve diğer revizyonist akımlar,faşist cuntada "demokrat" "ilerici" öğeler arayıp,CHP ile ortaklaşa,ya da onun kuyruğunda bir düzen için mücadelenin adice programını yapmaktadırlar. Bu da göstermektedir ki, partilerin bulunduğu ya da demokratik sosyal hak ve özgürlüklerin kırıntılarının bulunduğu faşist diktatörlüklerde revizyonistler emperyalistlerle aynı propaganda görevini üstlenerek onu demokrasi gösterme sahte oyununu halklara yutturmaya çalışmaktadırlar.Oysa yarı-sömürge ülkelerde iş başına gelen faşist diktatörlüklerin(*)tarihinden de bilindiği gibi,emperyalistler işbirlikçi burjuvazinin değişik kesimleri arasındaki çelişkiden yararlanarak, günümüzde emperyalist,kapitalist devletlerle pazarları arasındaki ilişkinin almış olduğu yeni biçimlerden de kaynaklanarak,kendi işbirlikçilerinin diktatörlüklerini yaşatmak amacıyla, düzen aleyhtarı muhalefetin, direnişin devrim hanesinde toplanmaması,tersine tekrar karşı-devrimin hanesine yazılıp,muhalefet güçlerinin tekrar emperyalizmin potasında erimesi için sahte "ilerici","demokrat","umut" partileri oluşturmaktadırlar.Türkiye'deki,Hürriyet itilaf -İttihat Terraki,CHP -Terraki Perver,DP-CHP,CHP-AP,MC-CHP çatışmalarını başka adlar altında değerlendirmek,ilerici,devrimci gelişme adına yorumlamak tehlikeli ve saçmadır.

Bununla beraber en çok yapılan yanlış da anti-faşist dünya savaşında,o günün koşullarına özgü taktiklere atıfta bulunarak bugün aynen taklit edilmesi,üstelik özünü anlamsız kılacak ve bozacak şekilde değiştiren pek yaman taklitçiliktir.Alman faşizminin peş peşe ülkeleri yıldırım savaşlarla işgal ettiği,biricik sosyalist anavatanın varlığının tehlikeye girdiği, sosyalizme yönelik bu saldırı bütün emperyalistlerinde(ilk dönemde) onayladığı böylesi bir döneme özgü olarak savunulan birlikler,geçici olarak burjuva demokrasisi için savaşım,işçi ve emekçi kitleler içinde oldukça etkinliği olan reformist ikinci Enternasyonal Sosyal Demokratlarıyla,onların proletarya üzerindeki gerici etkisini de kırmayı hedefleyen geçici olarak Proletarya Birleşik Cephesi şeklinde savunulan birliklerin bugün özünü bozarak piyasaya sürmeye hazır bilgiç taslaklarının ortalıklarda dolaşması muhtemeldir.* Dünya ilerleyişinde büyük bir yeri olan,yüce öğretmen Sta -

---

* Başka ülkelerde emperyalizmin bu taktiği ile ilgili olarak bkz."Filipinler de Halk Savaşı ve Toprak Devrimi"KAWA yayınları.

---

*-Yine bu dönem,III.Enternasyonale ve önderi büyük öğretmen Stalin'e saldıran, Türkiye ve Kürdistan'da zararlı bir akım olarak tekrar beliren,sol içi tartışmaya giren Troçkistlerin ya da ondan etkilenmelerin özelikle bu alandaki saldırılarının saçmalığı üzerinde daha başka yazılarda durmak gerekmektedir.Devrimci Marksist hareket gerici bir şekilde yeniden eski faaliyetlerini canlandırmaya çalışan Troçkizmin,M-L'le ortak hiç bir yanının bulunmadığını ortaya serecektir.

www.arsivakurd.org

lin'in yol göstericiliğinde, bu dönemin taktiklerinin özünden koparılıp saçmalıklar derekesine dönüşülmesi karşısında devrimci-demokrat güçler uyanık olmak zorundadırlar.Bugünkü revizyonist ve reformistlerin o günün taktiklerine atıfta bulunarak,faşizme karşı devrimci direnişin devrimci içeriğini boşaltıp burjuva demokrasisi sınırları dışına çıkmayan proğramlarını doğrulamaları sahteliği ve karşı devrimci niteliği sınıf bilinçli proleterlerce kavranmış bulunmaktadır.

Faşizme karşı mücadelede ve cephede,temel sapmalardan bir diğeri,Türkiye'de faşizme karşı birleşik cephenin proğramını "misak-i milli" sınırları içinde,tümünde uygulanır görmek,onu, Türkiye ve Kürdistan'ın somut şartlarını ve devrimlerindeki farklılılığı gözönüne almadan,kimyayı filozof taşını bulmak için kullanan akıllılar gibi,kendi programlarını her kapıyı açan, her derde deva kırk haramilerin Alibabasının değneği sanarak, Marksizmi eylem kılavuzu olan yaratıcı diyalektik-militan özünden koparıp mistikleştirmek biçimindeki sakat,sakat olduğu kadar da tehlikeli ve zararlı bir anlayıştır.* Böyle bir anlayış,Kürdistan devrimini bir yana bırakalım.Kürt ulusu ve Kürdistanı yok sayan şövenizmin değişik türevlerinin halâ yok olmayıp değişik biçimde yansıyışı ya da etkisinden başka bir şey değildir.Bundan hareketle - dir ki,devrimin her temel meselesi gündeme geldiğinde iki ülke özgülünde almış olduğu öz ve biçimi ayırt ve tah lil eden Leninist anlayışın ziddına,onları,her meselede "Türkiye"yi tek ülke gören tek sosyo-ekonomik yapıya, aynı somut koşullara sahip ve bu nedenle de bir tek programı yeterli gören inkârcı,anlayıştan hareket ederler.Bu anlayışın ne Kürdistan devrimciliğiyle ne de Türkiye devrimciliğiyle alakâsı yoktur.Ulusal Kurtuluşun gündemde olduğu bir ülke ile kendi faşist diktatörlüğüne karşı anti-emperyalist demokratik devrimin gündemde olduğu iki ülkeye aynı programla gitmenin anlamsızlığı oldukça açıktır.Kürdistan'da Ulusal Kurtuluşu hedeflemeyen hiç bir program işe yaramayacak halkı da devrime seferber edemeyecektir.Türkiye ve Kürdistan arasındaki yakınlıktan dolayı,uzun yıllar devam edensömürgeci propaganda ve asimilasyondan dolayı,ilk plânda faşizme karşı savaşın Kürdistan'da da uygulanabileceği,ya da asimile edilmiş kitleler esas olmak kaydıyla belli kesimi ilk planda harekete geçirecegi söylenebilir.

Ancak bunun ne derece yüzeysel olduğu,gerçek anlamıyla halkın devrim için temel taleplerini içermediğini koymayı bile gereksiz buluyoruz.Çünkü bugün Kürdistan ve Türkiye sınıf bilinçli işçiler bu durumun esas olarak farkındadırlar.Bugün dünyanın neresinde olursa olsun,anti-faşist,anti-emperyalist genel bir program la belli kitleler harekete geçer.Çünkü demokratik özlüdür.Her ülkede sınıfının ileri unsurları,gerçek demokrasi güçleri bunun için harekete geçer.Bu neyin ifadesidir?Genel anti-faşist propagandayla belli kitleleri harekete geçirmek mümkündür,ancak bu devrim için devrimde çıkarı olan bütün kitleleri harekete geçirmek anlamına gelmez.Genel antifaşist programla,bir ülke devrimi oldukça farklı şeylerdir.Bu nedenle Kürdistan da faşizmi MHP faşistlerini esas düşman gösteren bir zamanın solculuğu halkı devrim uğruna seferber edememiş,faşizmin mezhep ayrılıklarını kullanma ve halkı bölüp bir kesimini kendi safına çekme taktiğini boşa çıkarmıştır.Ancak Bağımsızlık ve Demokratik devrim programıyladır ki,gerçek anlamda kitleler seferber edildiği gibi,faşizmin ve sömürgeciliğin taktikleri boşa çıkarılmış,peşindeki kitleler büyük oranda devrim saflarına kazanılmıştır.Sözün kısası işgal altındaki bir ülkede Ulusal Kurtuluş, Bağımsızlık ve Toprak Devrimi hedefindeki devrim programı aynı olamaz,bunları tekleştirme iki ülke halkına zarardan başka birşey değildir.Bu gerçeğin kavranması ile iki ülke halkı ve devrimi arasında gerçek anlamda birlik oluşacaktır...

Türkiye'de proletaryanın birliğini bozan,onun davasına ihanet eden sosyal-emperyalizm uşağı revizyonist akımlara karşı daha dikkatli olmak gerekmektedir.Onların bütün karşı devrimci taktik,provakasyon,Moskova patentli darbelerle Afganistan,Etyopya örneği "devrim"lerini boşa çıkaracak bi - çimde birliklerin önemi büyüktür.Bu anlamda gerek cephe kurulurken,gerek değişik türden birliklerde proletaryanın önderliğinde,işçi-köylü temel ittifakını garantileyen,sağlama alan Leninist ittifak anlayışı titizlikle hayata geçirilmelidir.

Türkiye'de halâ faşizmi devletin dışında arayan ya da devletin dışında güçler le, MHP ile sınırlayan revizyonist,troçkist anlayış tehlike olmaya devam etmektedir.Bu anlayışın ne derece de zararının çekildiğini öğrenmek isteyenin,12 Eylül, öncesi ve sonrası kısa döneme bakması yeterlidir.Faşist diktatörlüğü devrimle yıkma amacına göre ve ona uygun olarak değilde MHP faşist çetesiyle savaşmak temelinde örgütlenmenin zararları ve yıkımları sayfaların görevidir.Sanırız temelden farklı olan devrimci ve revizyonist bu iki anlayışın basit bir karşılaştırması ve sol basında dahil geçmişi inceleme bunu açıkça ortaya çıkaracaktır.

Türkiye'de anti-faşist, anti-emperyalist demokrasi güçlerinin kendi aralarında devrimci platformda oluşturacakları birlik ve cephenin oluşması ve bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ile birliği ya da cepheye gitmesi ile Kuzey Batı Kürdistan ve Türkiye sathında en geniş ve doğru cephe oluşacaktır.Yani ancak böyle bir anlayışın hayata geçmesiyle halklar ve devrimler arasında doğru cepheleşme sağlanmış olur.

Kürdistan'da devrimci proletarya hareketi Leninist ittifaklar anlayışının,

*-Son dönemlerde Kürdistan adına hareket ettiklerini söyleyen "Serxwebûn"un da böyle bir anlayışa katılıp birlikler,"cepheler"inşa ettiği,revizyonist akımların sürekli denediği ve sosyal-şöven akımların etkisinden kurtulamamış Türkiye'deki siyasi çizgilerin içinde bulundukları bu anlayış ne Türkiye devrimini,ne de Kürdistan devrimini ileriye götürecektir.Bu anlayış konuya ilişkin kendilerini kurtarmak amacıyla tam bir kurnaz prağmatizm ürünü olan son birlik anlayışını ele alan yazılarda ele alınıp mahkûm edilecek,böylece "birlik"lerinin altında başka şeylerin yattığı ortaya çıkarılacaktır.

ve proletarya enternasyonalizmin evrensel ilkelerinin Kürdistan'da bir devamı olarak-başta proletarya olmak kaydıyla- iki ülke halkı ve devrimi arasındaki bağı ve ittifakı her iki ülkenin burjuva milliyetçiliğinin engellemelerine rağmen,doğru bir şekilde görev olarak önlerine koydu.Kürdistanla Türkiye arasındaki bağın,sadece proletaryaları arasındaki proleter enternasyonalizmi ile sınırlandırılmayacağını,iki ülkenin devrimlerinin proletarya ve halklarına ortak görevler yüklediğini,bu anlamda bölgeye ve ülkeye özgün şekilde birlik ve ilişkinin devam ettirilmesi gerektiğini ortaya koydu.Ama bütün buna rağmen Türkiye ve Kürdistan proletaryası ve halkları arasındaki ilişkileri bozan sosyal şövenizmden ve Kürt burjuva milliyetçiliğinin gerici yanlarından kaynaklanan çeteci anlayış dahil her anlayış bu doğru anlayışın hayata geçirilmesinde önemli engeller yarattı.Bu anlayışlar geçmişlerinin hesabını vererek aynı zamanda bunlardan hesap sorarak birliklerin devrimci zemine oturmasını ve sağlıklı olmasını sağlamak önemli bir görev olarak durmaktadır.Bu Türkiye solu içinde de aynı nitelikli hesaplaşmayı gerekli kılar.Kürdistan bütünü düşünüldüğünde,önüne oldukça birlik ve cephe sorunu açısından,yoğun görevler düşmektedir.Bu nedenledir ki,hangi cephenin önceden görev alınması gerektiği şeklinde sorular belirebilir.Öncelik konusu sınıf mücadelesinin,Ulusal Kurtuluş Hareketinin geleceğinin koşullarının belirleyeceği sorundur.Eğer bugün Kuzey Batı Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş ve Türkiye halkıyla birlik -cephe-(cephenin bu aşamada oluşturulmasının doğru olmayacağını daha önceki sayılarda belirtmiştik) konuşulursa,bu sorun konuşulur;gelecekte kendisini olgunlaştırıp kuruluşunu dayatırsa,kuruluşu için harekete geçilir.Sözün kısası, ancak,Ulusal Kurtuluş pratiğinin ihtiyacı bu soruya cevap verir.Bunun dışında ülkemizde proletaryanın birliğinin ifadesi olacak,komünist partisinin nihai hedefi temelinde örgütlenmesi gerekirliği biçimindeki Leninist ilkeden çıkarılacak tek sonuç olan,Kürdistan'da proletarya partisi,çevre ülke proletaryası ile birlik sorunu dahil bütün birlik ve cephe örgütlenmeleri devrimci platformda oldukları müddetçe biribirini dışlamaz,aksine güçlendirir.Bu örgütlenmeleri biribirinin karşısına çıkaranlar,öncelik sırası üzerine nutuklar atanlar olsa olsa devrimci değil,Dimitrov yoldaşın deyimiyle "bilgin şevkiyle gösterişli şemalar" çizen sekterler olurlar.(bkz.Faşizme Karşı Birleşik Cephe. 254-255.4.baskı,Ser Y.)

Kürdistan'da ve Türkiye'de oluşturulacak devrimci bir cephenin ya da birliğin temel özellikleri üzerinde, onu sağa yada sola çekecek reformist,revizyonist,troçkist akımların tahribatlarının ana şekilleri üzerinde durduk.Gerek Ulusal Kurtuluş,gerekse faşizme karşı oluşturulacak cepheler hakkında M-L'in,devrim pratiğinin zengin tecrübesi vardır.Ancak Kürdistan,Türkiye ve Ortadoğunun konumu başta olmak üzere,günümüz dünyasının özellikleri iyi kavranılırsa bugün iki ülkenin gerek kendi içlerinde gerekse aralarında geliştirecekleri birlik ve gelecekte oluşacak cepheler Ortadoğunun kaderini tayinde büyük öneme sahiptirler.Özellikle Kürdistan ve yakın çevresi halklar arasındaki ittifak tarihi önemdedir.Bu anlamda proletaryanın önderliğinde işçi sınıfı ve köylülüğün temel ittifakı temelinde,küçük burjuvaziyi ve milli burjuvazinin sol kanadını yanına alacak Türkiye deki cephe ve oluşturulacak diğer cephelerin,emperyalizme sosyal-emperyalizme karşı hareket etmesi devrim ve sosyalizm davası için zorunludur.Bugün genel olarak hangi tarafa olursa olsun emperyalist bağımlılık ilişkilerinin savunulmasının Ortadoğu halklarını nereye götürdüğü açıktır.Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci demokrat güçlerin,esasta Leninist devrim anlayışına bağlı kalmaları,revizyonizme karşı mücadele kampında kalıp,sahte sosyalizm maskelerini alaşağı edip,gerçek anlamda devrimi ve sosyelizmi hayata geçirmeleri halinde ancak zafer mümkündür.Aksi takdirde varılacak akibetler Modern Revizyonizmin ve uşaklarının varacağı akıbetler olacak,buda bugünkü düzenin değişik bir biçiminden başka şey değildir. Kapitalizmin emperyalizmin sınırları dışına çıkmak,böyle bir anlayışla mümkün değildir.

Biz bu gerçeklerin bütün demokrat devrimci güçlerce kavranması,ihanet yolundan başka bir şey olmayan revizyonist batağa gitmemeleri gerektiğine her zaman işaret ediyor,gerçek devrimci yolu gösteriyoruz.Ama buna rağmen bu batağa gitmekte direnenlere,"yolunuz açık olsun" deriz.Er-geç bu batakta olanlara proletarya ve halklar gereken şamarı vuracaktır.

Bugün oluşacak değişik nitelikteki birlikler içinde,onu,devrimci içeriğinden uzaklaştıracak revizyonist her akıma karşı uzlaşmaz kararlılıkla ideolojik mücadele esastır.

Leninist anlamda birlikler oluşturmak amacıyla, proletaryanın ittifaklar anlayışı elden bırakılmaksızın,bu alanda da proleter devrimciler hakimiyeti ele geçirmek göreviyle karşı karşıyadırlar.

Halkların zafere gidişini M-L siyasi çizgi belirlediği gibi,cephenin kuruluşundan zafere varışını proleter devrimci anlayış ancak mümkün kılar.

S. 7 nin devamı

diğine gelişmiş bir durumda. Yüzlerce insan sırf adi bir ihbar yüzünden zindanlarda çürümektedirler.Aslında bir şeyle alakâları uzaktan yakından ilişkileri yoktur. Bunlardan birisini sadece örnek olarak veriyorum.Sevdili köyünde Bektaş....adlı köylü ihbar ediliyor,Maraş işkencehanelerinde başından bir sürü şey geçtikten sonra,Mersin cezaevine gönderiliyor.Yine İstanbul'da 1 Mayıs Mahallesinde Aşık Vicdani ihbar ediliyor,halâ kendisinden haber alınamıyor.

Tespit edilen kadarıyla Elbistan yöresinde Kantarma köyünde Ali....,Kıstıklı köyünde İsmail....,yine Elbistan'da İbrahim... adlı kişiler ihbarcılık yapmaktadırlar.Bunların tüm halk bilmekte ve tanımaktadır.

Halkımız bir yandan sömürgeci güçlere ve milli hainlerin hainliklerine karşı alabildiğine kin beslerken, var olan koşullarda neyin yapılacağını bilmektedir.

Kısaca gördüğüm kadarıyla Elbistan ve Kürecik civarında tek kelime ile terör estirilmekte, barbarlığın en adisi uygulanmaktadır.

Fransa'dan Bir Newroz Okuyucusu

Sf. 1 in devamı

Diyarbakır'da katledilmiş bir o kadarı da yargılanmış ve idam cezasına çarptırılmıştır.Şeyx Sait ayaklanmasında olsun,Dersim 38 ayaklanmasında olsun,diğer yerel direnişlerde olsun,sömürgeciler Diyarbakırı üs edinerek hareket ede gelmişlerdir.60'larda Kürdistan'da halk hareketinin gelişmesi yol katettiğinde,kitlelerde tekrar ulusal amaçlı hareketler yönünde kıpırdanmalar başladığında,bunları "Doğu miting"leri,DDKO vasıtasıyla ve daha değişik mücadele araç ve yöntemleriyle dile getirdiğinde keza aynı şekilde Diyarbakır Kürdistanlıların yargılanma, tutuklanma,işkence merkezi görevini görmüştür.Proletarya düşüncesinin Milli Kurtuluşa egemen olması ile birlikte,onlar,Diyarbakıra verdiği önemi arttırdılar. Bu önem cuntadan sonra daha da arttı.Kürdistan devrimcilerinin en yoğun olarak tutuklandığı,işkenceden geçirildiği en önemli şehir durumuna getirildi.Böylece Kürdistan tarihinde ve Milli Kurtuluş Devriminde önemli bir yer işgal eden Diyarbakır,aynı zamanda Milli Kurtuluş güçleriyle aralarındaki savaşta sömürgeci Türk devleti içinde önemli bir merkezdir.Bugün,70'lerden buyana "ser verip sır vermeyen"komünistlerin,Milli Kurtuluşçuların,demokratların Diyarbakır'da katledilmeleri,sömürgeciliğe,faşizme korku veren efsaneleşen destanlar yaratan direnişlerinin yükselmesi buradan kaynaklanır.Başında da belirlediğimiz gibi,Diyarbakır'ın diğer şehirlere nazaran öneminin artması,günümüz de de bir ticaret,kültür,politik merkez durumunda oluşundan,Kuzey Batı Kürdistan açısından bütün önemli yolların kavşağında bulunması noktasından ileri geliyor.Yine bu durumu,halkın -(tarihten gelen birikimlerin yarattığı eğilimin de etkisi ile)- ve Avrupa'da kamuoyunun bir ifadesi iyi belirtmektedir.Diyarbakır denildiğinde Kürdistan'ın Kürt halkının gizli başkenti olarak bilinir.Bu nedenlerden dolayı Kürdistan Milli Kurtuluş Hareketi Türk sömürgeciliğine karşı devam ettiği müddetçe,Kürdistan'da diğer şehirlere nazaran daha çok önem kazanacaktır.Sömürgeci faşist diktatörlük kendisi açısından Kürdistan'ı en güvenilir ve kolay yollardan elde tutacak biçimde ve yerde işgal,ilhak güçlerini üslendirir.

İlk bakışta sömürgeci faşist Türk cuntasının neden özellikle Kürdistan Bağımsızlık hareketine saldırılarını Dıyarbakırda önemli oranda yoğunlaştırdığının, Komünist Milli Kurtuluşçuları dahil ve başta olmak üzere bütün Bağımsızlık Direnişçilerini hiçbir kural tanımayarak işkence ve katliamlarla katlettiğinin,iğneleyici farklılığı ve önemi kolayca seçilmektedir. Kürdistan'da Milli Kurtuluşun önemli bir gücünü şu anda işkence ve katliam kamplarına çeken cunta,ağırlıklı bir bölümünü Diyarbakıra çekerken,Diyarbakır başta olmak üzere bütün cezaevlerinde her türlü vahşi ve adi yöntem ve aracı deniyerek adım adım ve büyük tepkilerin oluşmasının olanaklarını önceden engellemeyi hesaplayarak sessiz bir biçimde,dünyayla bağlarını kesecek şekilde esir olarak ellerinde tuttuğu Devrim savaşçılarını ve önderlerini imha etmeyi hedeflemektedir Bu anlamda sadece Diyarbakır'da değil,Kürdistan'daki bütün kamplarda ve zindanlarda oldukça sinsi,şeytanca bir imha plânı hayata geçirilmektedir.

Tek kelimeyle cezaevleri şu anda psikolojik işkence yöntemlerinden falakaya,kadar bütün manevi fiziki işkence ve eziyet biçimleri -nin CİA ve MİT faşist uzmanlarınca son dönem teknik koşul ve olanaklarından yararlanarak ustaca birleştirilerek ve bütünleştirilerek;yaşamın maddi ve manevi koşulları zaman zaman bütünüyle,zaman zaman kısmen kaldırılarak tam bir "ölüm evine"dönüştürülmüşlerdir.

Türkiye'de Altındağ,Metris,Mamak ve Adana cezaevlerindeki baskı ve işkence koşullarının bundan aşağı kalmadığı,devrimci önderler komünistler başta olmak üzere bütün devrimci-demokrat tutuklulara olmadık işkenceler yapılarak,yaşamlarının imhası hedeflenmektedir.Kürdistan'da Diyarbakır'ın yanında Elazığ,Adıyaman,Mardin cezaevleri aynı şekilde ölümevine dönüştürülmüştür. Örneğin Elazığ cezaevinde son edinilen bilgilere göre 13 devrimcinin cezaevinden kaçışından sonra tekrar yoğun işkencelere gidildiği söylenmektedir.Yine Eylül ayında ise tutukluların beslenme ihtiyaçlarının ise tamamen durdurulduğu,sularının tamamen kesildiği ve hastalıkları içinde tutukluların yaşamlarının günbegün tehlikeye girdiği son öğrenililenler arasındadır.

Faşist Evren cuntası bütün bu baskı ve zulmü cezaevlerinde sadece mi uygulamaktadır.?Bugün Kürdistanda toplumsal yaşamın her alanında halkımızın süngü ve dipçik zoruyla susturulduğu hakkında artık kuşku sahibi kalmamıştır.Faşist diktatörlüğü en son olanak ve güçleriyle harekete geçirerek Kürdistan'ı bir müddet daha elinde tutmaya çabalamaktadır.Faşist cunta şefleri hayata geçirdikleri sistemli işkence sonucu hayatlarını yitiren Komünistlerin ölümleri karşısında zevkten dört köşe olurken,onlar böylelikle mücadelenin önder ve unsurlarını yoketmekle, düzenlerinin biraz daha istikrara kavuştuğunu sanmaktadırlar.Onlar böyle düşüne dururken,işkencehanelerde ve zindanlarda Özgürlük ve Bağımsızlık militanlarının her baskı ve zulüm arttıkça yeni direniş filizleri yeşermektedir.Onlar,her defasında,"bu son direniş,bunu yokedersek,önderlerini ortadan kaldırırsak,rahata kavuşuruz" tümcesini ağızlarında bitirmeden yeni protestolar ve direnişler onları deliye döndürmektedir. Evet,bugün Türkiye ve Kürdistan halklarının en yiğit cesur,kararlı evlatları; halkların gelecek Özgür,Bağımsız,sömürüsüz aydınlık günlerinin en fedakâr savaşçıları işkenceler pahasına,canları ve kanları pahasına,bu yüce ve soylu Bağımsızlık Sosyalizm davasına kendilerini adıyarak tarihe mücadele destanları bırakmaktadırlar.

Gerek işkencede,gerekse diğer direnişleri içinde faşizm ve sömürgeciliğe korkusalarak ölümle kucaklaşmaları ülkelerimiz devrimlerine önemli bir kazanım,karşı devrime önemli bir darbedir Kendileri açısından insanlık ve tarih katında en yüce,değerli ölüme sahip olup tarihin tekerleğinin ileriye her dönüşünde saygıyla anılacak yerleri olacaktır. Tarih onları her an saygı duyarak anacaktır.Onlar yarattıkları mücadele destan-

larıyla gelecek kuşakların yol gösteren meşaleleri olacaklardır. Onların yükselttiği bayrak, zafere doğru onlardan örnek alınacak mücadele azmiyle daha yükseklerde dalgalandırılacak ve açtıkları yolda daha ileriye yürünecektir. Ki onlar da daha önce dünya komünistlerinin ve ülkemizde proletarya bayrağı altında yürüyen daha önceki yoldaşlarının açmış olduğu yolda yürümekten ve onlardan ilham ve güç alarak daha güçlü bir mücadele örneğini vermekten başka bir şey yapmadılar. Ve daha devrimin zafere varana dek; bugün cezaevlerinde, işkencede direnenlerin halklarımız ve devrimciler üzerinde yaratacağı devrimci etki o kadar önemlidir ki, binler canlarını seve seve devrimin zaferi için vermeye hazır oldukları gibi, gelecekte daha görkemli mücadele örneklerine hazırlanmaktadırlar. İşte bugün cuntaya karşı her devrimci direniş faşizme ve sömürgeciliğe karşı önemli bir şamardır. Aynı zamanda, onun tarih önünde yargılanması, dünya halklarının nezdinde teşhiridir.

Ya faşist Evren cuntası ve temsil ettiği karşı devrim güçleri... Onlar her yeni devrimci direniş ateşiyle yanmaktan, yıkılmaktan duydukları korkuya günbegün korkular kata kata, binlerce cana yaptıklarının hesabını vermenin verdiği çekilmez korkuyla acı sonlarına yaklaşmaktadırlar. Bir yandan tükendi olarak yaygarasını kopardıkları devrim güçleri onları her yeni ve daha güçlü direnişlerle yalanlarını kendilerince boğazlarına tıkamak zorunda bıraktırmaktadır. Şurası bir gerçek ki, onlar proletaryanın önderliğinde halkın devrimci mücadelesinin karşısında, uşaklık yaptıkları ve emperyalizmin bütün desteğine rağmen, halkın kin ve nefretini kazanarak, lanetlenerek yokolma korkusuyla bin kez ölmekten kurtulmadıkları gibi er geç halkın devrimci işçi köylü iktidarınca yaptıklarının hesabını acımasızca vereceklerine kuşku yoktur. Bugün nicel olarak güçlülüğünden ellerindeki işkence, katliam, baskı ve sömürü aracı faşist ordusundan, MİT'inden, bürokrasisinden, polisinden oluşan devlet mekanizmasının verdiği avantaj sonucu kuvvet dengesinin elinde olmasından kaynaklanarak süngü ve dipçik zoruyla düzen sınırları içinde tuttuğu halkı uzun müddet aynı şekilde tutamıyacaktır. Emperyalizmin çanak yalayıcıları bütün faşist diktatörlüklerinin yaşamlarına bakmak bile bunu anlamak için yeterlidir. İşte, ülkemizde, halklarımızın canına, kanına malına elkoyan, namusuna göz diken faşist sömürgeci generallerde onlar gibi çeke çeke yokolmak kaderinden başka seçenekleri olmadığını iyi bilmektedirler...

Kürdistanlı proleter devrimciler, sömürgeci faşist diktatörlüğü yıkacak ve halkımızın kendi demokratik halk iktidarını kuracak uzun süreli silahlı halk savaşına dayalı Milli Kurtuluş ve Halk Demokrasisi Mücadelemizin her anında oluşacak mücadele örnek ve akımlarını doğru değerlendirmek, anında Leninist strateji ve taktiğe bağlı olarak bütün mücadele akımlarıyla destekleyerek en güçlü olanını ortaya çıkarmak görevini her an hayata geçirmek durumundadırlar.

Bugün tek yanlı, dar-bölgesel, dünyadaki gelişmelerden kopuk olmayan, tersine uluslararası bir sorun olan dünya sosyalizm güçlerinin bir parçası olan Kürdistan'da ki sosyalizm yönelimli Ulusal Kurtuluş Direnişinin her sorunu tek yanlı, soyut, biribirinden kopuk olarak ele alınamaz. Direniş çok yönlü ve oldukça geniş alanlar üzerinde verilmekte; oldukça değişik biçimler içerisinde ve oldukça değişik araç ve yöntemlerle zenginleşmiş, griftleşmiş olarak yürümektedir. Cezaevlerinde, işkencede, mahkemede; kentte, kırda; içerde, dışarda, ulusal uluslararası düzeyde verilmektedir. Mahkemelerde proletarya önderlerinin ve temsilcilerinin faşizmi ve sömürgecileri yargılaması zamanı geldikçe bütün dünya halklarına duyurulduğunda, görülecektir ki, daha önceki komünist önderlerin karşı devrimi, emperyalizmi ve faşizmi yargılamaları kadar görkemlidir.

Bütün bu mücadelenin tarihi oldukça gençtir. Bu mücadelenin gençolması, komünistlerin mücadelesini bütmektedir. 70'lerin yarısına gelindiğinde bilindiği gibi proletarya hareketi sömürgeciliğin baskıcı, işgalci ilhakçı, katlimcı faaliyetlerinin devamı olarak, dünya siyasi olaylarının ülkemize yansıdığı şekle bağlı olarak henüz oluşmamış, daha önceki milli hareketle feodal-burjuva sınıfların önderliğinde gelişmiş ve yenilgiye uğramak zorunda kalmıştı. Burjuva milliyetçiliğinin altmış ve yetmiş yıllarında gelişmek için faaliyetleri, Güney Kürdistan'da ki hareketin de yenilgiye uğraması sonucu neticesiz kalmak zorunda kaldı. Dünyadaki devrim ve sosyalizme yönelik gelişmeye bağlı olarak, ülkemizde küçük burjuva milliyetçilerinin ve modern revizyonizmin desteklerıyle kendilerine bağlı şekilde revizyonist akımların gelişmesinin yanında, Marksizm etkisini arttırıp, aydın ve emekçi kitleler arasında kök saldı. Marksizme yönelmiş Kürdistanlı proleterler, emekçiler, aydınlar o dönemde var olan akımların M-L temsil etmekten ziyade onu maske edinen ama onun temel ilkelerini inkâr eden burjuva ve küçük burjuva düşünceler olduğunu kavrıyarak, onları Leninist ilkeler ışığında eleştirip, KAWA'nın şahsında komünist hareketi inşa ettiler. KAWA Marksizm-Leninizm'in evrensel ilkelerinin ruhuna bağlı kalarak, özünü Kürdistan ıntoplumsal ekonomik koşullarıyla doğru bir biçimde bütünleştirerek, Kürdistan da sömürgeciliğin yapısını devrimin yolunu, sınıflararası çatışma ve ilişkiyi ve devrimin diger temel sorunlarını, strateji ve taktiklerini proletarya ve halk kitlelerinin elinde güçlü bir kılavuza dönüştürerek ortaya çıkardı. Ve onun M-L siyasi çizgisi nedeniyledirki, dünyada eşine az rastlanır şekilde, bir yıllık gibi kısa bir dönem içinde binleri örgütleyip yönlendirerek Kürdistan proletaryasının tek önder gücü olduğunu ortaya koydu. İşte bu dönemde her şeyden önemlisi, o, bütün komünist maskeli akımların gerçek anlamda komünist olmayan burjuva ve küçük burjuva demokratlarından başkası olmadıklarını ortaya koyarak, Kürdistanda komünistliğin ancak Marx'ınI. Enternasyonalinden, Lenin'in ve Stalin in III. Enternasyonaline uzanan ve modern revizyonizmin her türüne karşı Stalinci kararlılıkla duran, onun komünist hareketi parçalamak, dağıtmak, yozlaştırmak taktiğini boşa çıkararak devam eden Uluslararası Komü-

www.arsivakurd.org

nist Hareketin dününe ve bugününe bağlı olmakla mümkün olacağını gösterdi ve hayata geçirdi.

Tam bu dönemde sömürgeci faşist diktatörlük Kürdistan proletarya hareketine KAWA'nın şahsında bilinen yalan,iftiradan oluşan çirkef saldırısını başlattı. Komünistleri işkencelere çekmeye başladı,adi provakasyonlara girişti. KAWA bu adive canice saldırıları esasta boşa çıkarmasını bildi.Bu dönem içinde UKH içinde ortaya çıkan ihanet akımı Üç Dünyacı Çin revizyonistleri sömürgecilerin saldırdıkları bu güç koşullarda,proletarya hareketinin gelişiminde önemli sayılacak engeller yarattılar.Daha sonra bu fırsattan boy atan revizyonistler ve küçük burjuva milliyetçilerinin de yarattığı,ve esasta Kürdistan'da varolan küçük burjuva ortamının yarattığı etkilenmeler,engellemeler, proleter devrimci hareketin gelişmesini durduramazdı.Bütün bu gelişmelerin etkilenmesi oldukça önemli oranda, kuşkusuz ki,olumsuz yönde oldu.Ancak proletaryanın KAWA'nın direniş ruhuyla dolu yiğit evlatlarının,komünist hareketin Kürdistan Milli Kurtuluşunun önderliği doğrultusunda önemli adımlar atmasını engelleyemedi.İşte bu nedenledir ki, sömürgeci faşist diktatörlük cuntasıyla birlikte saldırılarını tekrar yönelterek,en büyük katliamıyla KAWA MK üyesi Hüseyin Aslan ın ve diğer önder yoldaşlarında yer aldığı 15 devrimciyi KAMIŞLI'DA katletti...

Kürdistan'da 75'lerden 80 yılına kadarolan bu dönem devrimci mücadelenin geliştiği güçlendiği,M-L' kitleler arasında kök saldığı,ve devrimci militan kadroların yetiştiği bir dönemdir.Bu dönemde pişen,militan mücadelesiyle öne çıkan kadrolar,bugünün cezaevlerindeki ve işkencedeki mücadelesini en doğru şekilde yürütmektedirler.Proletaryanın devrimci teoriyi militan bir şekilde halka mal etmesinin bunda payı büyüktür.

Bugün bu dönemin gençlik kuşağının çoğunluğu oluşturduğu onbinler cezaevinde ve işkenceden geçirilmekten başka,işkence gördüklerini kanıtlamak için bütün yollar üstlerine kapatılmakta, ya da herhangi bir kanıt ortaya çıkaran bilim adamı yok edilmekte,mahkemede savunma yapmalarına izin verilmemekte,savunma hazırlamaları için bütün imkânlardan mahrum edilmektedirler. Avukatlar cesaret edip dava almamakta,alanlar ise işkenceden geçirilmekte,ya da yok edilmektedirler.Bütün savunma olanakları ellerinden alınan devrimcileri, utanmadan askeri disiplin içinde,işkenceden bitap düşmüş halde mahkemeye çıkarmaktadırlar.Diyarbakır'daki ölüm orucunun da esas amacı savunma olanaklarını yaratmak ve savunma olanaklarını, işkence ve katliamla ortadan kaldıran cuntanın idaresini protesto etmektir.

Uluslararası hukuk kurallarını ayaklar altına alan hukuk bilimi ile ve hukuk kuruluşlarıyla alay eden faşist cunta,iğrenç bir biçimde duruşma senaryoları hazırlamakta,ve gelecekte bunlardan yararlanmayı düşünmektedir.Öyleki Kürdistan'ın ve Kürt ulusunun varlığını önceden hazırladığı senaryo çerçevesinde tartışmaya (!) açmakta,(!) ve o, böylelikle,Kürt ulusunun varlığını"yok"sayacağını(!) Devrimcilerin ne için savaştıklarını kavramadan "kandırıldıklarının" (!) propağandasına hazırlanıyor.Sağlama ayak bastığını sanan cunta nereye adımını atsa bu alanda ateşe adımını atmaktan kurtulamayacaktır. Çünkü Kürdistan haklı zeminde hareket etmektedir.Ancak o,bütün dünyadaki gelişmelerden Türkiye devlet sınırlarını, elli yıllık tarihinde yaptıkları gibi tecrit edeceğini hesaplıyor,Kürdistan tarihini,folklörünü,dilini,kültürünü geçmişte büyük oranda gizlemeyi başardığı gibi, bugünde böylesi senaryolarla halklar nezdinde kendi faşist-sömürgeci propağandasına malzeme hazırlamayı deniyor.Ama nafile,generaller çetesi!Tarih tekerrür değildir.Kürdistan da Milli Kurtuluş bilincini yok etmek artık mümkün değildir.Milli Kurtuluş kitlelere malolarak maddileşen bir güç haline geldi.Bugün faşist baskı ve zor sonucu susan,ve güçlü iktidar alternatifi yada mücadeleyi omuzlıyarak,önderlik edecek örgütlenme şimdilik,-yedikleri darbelerden dolayı uğranılan geçici dağınıklık nedeniyle-olmadığı için harekete geçmiyen halkımızın dinginliği geçicidir,ve dolayısıyla aldatıcıdır.Bu dinginliğin altında patlamaya uygun koşullarda hazır devrim potansiyeli kinini biliyerek bekliyor.

Siz,cuntacışefler,kardeş Türkiye halkı üzerinde"Kürtler,Kürdistan yoktur" in tümcesi arkasında sında yürüttüğünüz şovenist propgandaya malzeme hazırlamak için senaryo ve adi provakasyonlar kullanmayı deniyorsanız,aldanıyorsunuz.Sizin faşist ve sömürgeci oluşunuzdan daha aşikâr olarak bilinen bir gerçek var.Kürt ulusu ve Kürdistan.Mahkemelerde tartışmayı oldukça alçakça ve sinsi yöntemlerle denediğiniz Kürdistan,Kürt ulusu ve dili üzerine tartışmaları,eğer iktidarınızın sarsılacağından korkmıyorsanız,neden özgür ortamda,uluslararası koşullarda tartışmıyorsunuz, yada devrimcilere tutukluluk burjuva hukukunun tanıdığı savunma olanaklarını sağlıyarak savunma yapmalarından neden ödünüz kopuyor.Bunları yazmak yada konuşmak bile oldukça ilginç ve tuhaftır. Çünki Kürdistan ve Kürt ulusunun varlığı bütün dünyaca tartışmasız gerçektir.Türkiye'de de 70'lerden önce tartışıldı.Bu aşama çoktan aşıldı.Ancak Türkiye'de halkın üzerinde şövenist propagandanın etkisinin kırılması ve faşist generallerin demagojilerinin boşa çıkarılması ve sömürgeci faşist iktidarlarının işgale,ilhaka,işkenceye,katliama,yalana dayalı olduğu konularak, faşizme ve sömürgeciliğe karşı mücadelede bir alan haline getirilmelidir.Sömürgeci faşist cunta zindanlardaki proletarya devrimcilerini genel saldırısının bir parçası olarak dağıtmış,herbirisini değişik cezaevlerine yollayarak güçlü komünist direnişi engellemeyi amaçlamıştır.Buna işkence, savunma imkânlarının bütünüyle ortadan kaldırılması da eklenince,hangi güç koşullarda direndiklerini anlamak mümkündür.Faşizmi ve sömürgeciliği yargılayıp, Bağımsız-Birleşik-Demokratik Kürdistan'ın kaçınılmaz geleceğini tarihin ve toplumun kanunlarından çıkarıp tutanaklara geçirmektedirler.Biz inanıyoruz ki,devrimci proletaryanın önderleri ve kadroları,faşizmi ve sömürgeciliği bütün dünyanın gözleri önünde sanık sandalyesine oturtacaklardır.İşte,oldukça güç koşullar altında,olanaksız dene-

cek kadar zor koşullarda komünistlerin bu davranışı anlamını, değerini daha da yüceltir, direnişlerini destanlaştırır.

Kürdistan'da devam eden Milli Kurtuluş Direnişinin önemli bir parçası olan zindanlarda ki bağımsızlık savaşlarının mücadelesi, içerde ve dışarda, ulusal ve uluslararası düzeyde desteklenmek, bütün mücadele güçlerinin harekete geçirilerek en iyi bir şekilde güçlendirilmek zorundadır. Aksi takdirde hedefine ulaşması güç olacaktır.

Bunun için özellikle cuntadan önceki yılların olumsuz küçük burjuva grupçu geleneklerini terkederek devrimci eylem birliği anlayışıyla hareket etmek bütün halk güçleri için zorunludur. Yoksa halâ grup çıkarlarını devrimin çıkarlarının önüne çıkaran anlayışla, eylem birliğini, "cephe"leri kendi grubunun diğerleri sayesinde yükselmesi, adını daha çok duyurmasının, dağınıklığını gidermesinin aracı olarak gören günübirlik siyasi çizgi ile devrimci direnişi desteklemek ve yükseltmek olanaklı olmaz. Son dönemlerde görülen eylem birlikleri, "cephelere" baktıkça insan bütün bunların esasta ne için kurulduklarını anlıyor, eski sakat anlayışların başka görünüm altında devam ettirildiğini farkına varmakta güçlük çekmiyor. Bu gidişin temeli yoktur ve sakattır...

Son yılların dünyasına bakıldığında emperyalizmin sosyal-emperyalizmin saldırganlığının arttığı, emperyalizmin sistemli-plânlı bir biçimde devrim güçlerine saldırmak amacıyla askerileşme ve faşistleştirmeyi yoğunlaştırdığı görülmektedir. Bugün hangi koşullar içinde geçtiğimiz tespit edilerek, dünya proletaryasının önderliğinde emperyalizme karşı, onun savaş, askerileştirme ve faşist darbelerle cuntalar inşa etme çabalarına karşı ezilen dünya halklarının militan cephesini harekete geçirmek zorunluluğu acildir. Böylesi bir dönemde nerede, nasıl, ne zaman hangi yöntem ve araçlarla hareket edileceği üzerinde devrimci olgunluk ve yeterlilikle durmak önemli görevdir. Bu perspektifle ülkemizde Milli Kurtuluş ve Sosyalizm Mücadelesinin sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı üzerimize yüklediği

Devamı sf.5 de

Emperyalist Savaş, Silahlanma ve Barış Sorunları!

Kürdistan devrimi, uluslararası durumu ve dünyadaki gelişmelerin genel diyalektik sürecine sıkı sıkıya bağlıdır. Bundan dolayı gelişmelerin ortaya çıkardığı sorunların bizim için büyük önemi vardır. Fakat genel olarak çağımızın içinde bulunduğu durumu ve özel olarakta kapitalist emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin neden olduğu savaş tehlikesini, silahlanma ve barış sorunlarını doğru bir şekilde tahlil etmek ancak Lenin'in emperyalizm üzerine yaptığı dahiyane tahlil ve tespitlerini kavramakla mümkündür. Dünyanın yeni bir savaşın eşiğine doğru sürüklendiği bugün bu soruna eğilmek son derece önemlidir.

Emperyalist savaşın nedenleri:

Dünyada bugün ortaya çıkan durum oldukça karmaşıktır. Günümüz koşullarında uluslararası arenada hem devrime ve ezilen halkların özgürlük mücadelelerine karşı ortak mücadele eden, hemde pazarları, etki alanlarını birbirinden koparmak ve hegemonyası için karşı karşıya gelen ve boğuşan çeşitli emperyalist, sosyal-emperyalist güçler işbaşındadır. Bu güçleri böylesine vahşice birbirinin karşısına çıkaran nedenler tamamen kapitalist tekellere ve onların hakimiyetine bağlıdır. Önce kendi ülkelerinin iç pazarlarında hakimiyet sağlayan kapitalist tekeller sömürge ve yarı-sömürge bağımlı ülke halklarını da soyup soğana çevirmek için onlara el atarlar. Çünkü bu ülkelerde sermaye yatırımı yoluyla mali tröstler ve mali tekeller inanılmaz kârlar sağlıyorlar. Bu kârları olanaklı kılan şey; yoksul, gelişmemiş ülkelerde toprağın ucuz olması ve geniş arazilerin zenginlikleriyle birlikte az para karşılığında satın alınabilir olmasıdır. Ayrıca işgücü oldukça ucuzdur; Çünkü açlık ve sefalet çeken insanlar çok düşük ücretle çalışmak zorundadırlar.

Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde hakimiyet kuran tekeller bütün dünya pazarlarını ele geçirmenin de büyük olanaklarını yaratıyorlar. Bu alanda mali sermaye doğrudan doğruya rol oynuyor. Mali sermayenin bu rolü hakimiyet mücadelesini kızıştırıyor. Bu ise, uluslararası büyük tekel birliklerinin kendi rakiplerini bütün rekabet imkanlarından yoksun bırakmak için bütün hammadde kaynaklarına el koymayı gerektiriyor. Çünkü tekeller rakipleriyle mücadelede her türlü duruma karşı tam garantiyi ancak zengin hammadde kaynağı olan sömürge ve yarı-sömürgeler sağlayabilir. Kapitalizm ne kadar gelişirse hammadde sıkıntısı, bütün dünyada hammadde kaynakları için rekabet ve yeni kaynaklar arayıp bulma telaşıda o kadar artar. Sömürge ve yarı-sömürgeleri ele geçirmek için verilen mücadelenin kıyasıya olması bundan dolayıdır.

Çok uluslu tekeller, emperyalizmin kaldıraçları ve onun yayılmacılığının başlıca biçimlerinden biridir. Onlar, yeni sömürgeciliğin dayandığı direklerdir ve faaliyet gösterdikleri yayıldıkları ülkelerin ulusal egemenliğine ve bağımsızlığına el uzatırlar. Lenin'in bize öğrettiği gibi mali sermaye özgürlükler için değil egemenlik ve hakimiyet için mücadele eder.

Bugünkü durum, mali sermayeye sahip tekelci burjuvazinin uyguladığı baskının heryerde arttığını kanıtlıyor. Bu baskı temeli üzerinde burjuvazi ve proletarya arasındaki çelişki keskinleşiyor. Siyasal ve askeri yayılmacılık ile birlikte yürüyen ekonomik ve mali yayılmacılık, ezilen halklarla emperyalizm arasındaki çelişkileri ve aynı zamanda emperyalist devletler arasındaki çelişkileri daha da keskinleştirdi. Bilindiği gibi emperyalist-kapitalist ülkeler eşitsiz biçimde gelişmektedirler. Çünkü kapitalizmin gelişmesinin objektif bir yasası olan emperyalist devletlerin eşit olmayan sıçramalı gelişim yasası onların eşit bir şekilde gelişmelerine olanak vermiyor. Bu gerçek durum onların dünyanın her yanında ekonomik olarak yayılmak ve hegemonyalarını kurmak için sürdürdükleri mücadelede kendi aralarında acımasız bir rekabete ve sürtüşmelere girmelerine yol açıyor.

Kapitalist ekonomide üretim fazlası buhranının gittikçe daha sık patlak verme

si bugünkü tekelci kapitalizmin çürümesini ve asalaklığını açıkça göstermesi yanısıra emperyalist güçler arasındaki rekabet ve sürtüşmeleri derinleştiriyor. Bugünkü çok derin olan buhranın patlak vermesi,aynı zamanda üretimin ve tüketimin anarşist,kendiliğindenci ve tamamen oransız niteliğine ilişkin Marksist-Leninist teoriyi doğruluyor.Bu gerçek,emperyalist kapitalizm üzerine yapılan her türlü burjuva ve revizyonist gevezelikleri yerle bir etmektedir.

Emperyalizmin tüm sosyal ve ekonomik hastalıklarının maddi temeli tekellerdir. Ama tekeller kapitalist ekonominin çelişkilerini aşabilecek güce sahip değildirler.Bundan dolayı emperyalist ülkeler arasındaki eşit olmayan sıçramalı gelişimden doğan çelişki onları zorunlu olarak savaşa götürüyor.Kuşkusuz dünyanın yeniden paylaşımı için verilen mücadele emperyalistler arası bir çıkar çatışmasıdır.İşte tam olarak bu çıkarlar ve bu gerici mücadele onları bugün olduğu gibi birbirlerine karşı çıkarmakta ve aralarındaki anlaşmazlıkları onları silahlı çatışmalara sürükleyecek sertliğe ulaşmadığı müddetçe,rakiplerini zayıflatabilecek tüm güçlerini ve tüm araçlarını kullanmaya zorlamaktadır.Ancak bugün dünya kapitalist-revizyonist sistemi kendi içinde sert çelişkilerle bölünmesine rağmen burjuva kapitalist düzeni ayakta tutmak,devrimleri önlemek halklar üzerindeki baskı ve sömürülerini yeni biçimler ve yeni yöntemlerle sürdürmek için geçici uzlaşma peşinde koşmaktadırlar.

Fakat bu geçici uzlaşmalar onları savaşa götürmekten kurtaramıyor.Çünkü mali sermaye her türlü eşitsizlikleri olduğu gibi emperyalist güçler arasındaki eşitsizlikleri ve çelişkileri arttırır.Lenin,mali sermayenin ve tröstlerin dünya ekonomisinin farklı unsurlarının gelişmesinin ritimleri arasındaki farklılıkları azaltmadığını aksine çoğalttığını vurgulayarak şunları ekleyerek:"Oysa kuvvetler arasındaki çelişki, değişikliğe uğradıktan sonra,kapitalist düzende çelişkilerin çözümünü sağlayacak kuvvetten başka şey varmıdır?"(aç Lenin)diye sorar.

Gerçekler bu tesbitin ne kadar doğru ve şaşmaz olduğunu göstermiş ve çelişkilerin çözümünün savaştan geçtiğini ispatlamıştır.Çünkü mali sermaye için başka bir yol yoktur.Sömürgelerin ve nüfus bölgelerinin paylaşılmasında mevcut eşitsizlik ve oransızlıkların ortadan kaldırılması,sorununda kapitalizmin bulunduğu yerde savaştan başka bir araç mevcut değildir.Çünkü emperyalizm şiddete başvurmadan ilhakçı olmadan edemediği gibi dünya topraklarının paylaşılması içinde savaşa başvurmadan edemez.Zaten savaş olmadan dünya topraklarını paylaşmak mümkün değildir.

"Kapitalistler dünyayı paylaşırsa,-der Lenin-bunu kendilerinde bulunan hain duygulardan ötürü değil ulaştıkları yoğunlaşma düzeyi,kâr sağlamak için kendilerini bu yola başvurma zorunda bıraktığından yapıyorlar.Ve dünyayı mevcut "sermayeleri","güçleri" oranında paylaşıyorlar,çünkü kapitalizmin ve meta üretimi sisteminin var olduğu bir ortamda daha başka bir paylaşma biçimi söz konusu olamaz."

Emperyalist güçler dünyamızı kendi aralarında paylaşmışlardır.El atılmamış ve paylaşılmamış bir karış toprak kalmamıştır.Bu yüzden onlar her seferinde dünyayı yeniden paylaşmak için mücadele ediyorlar.Yeniden paylaşımlarmümkün hatta kaçınılmazdır.Leninizm bunu doğru bir şekilde göstermiş ve pratikte kanıtlamıştır. Her seferinde dünya toprakları,nüfus alanları bir "sahipten"bir diğer "sahibe" geçmektedir.

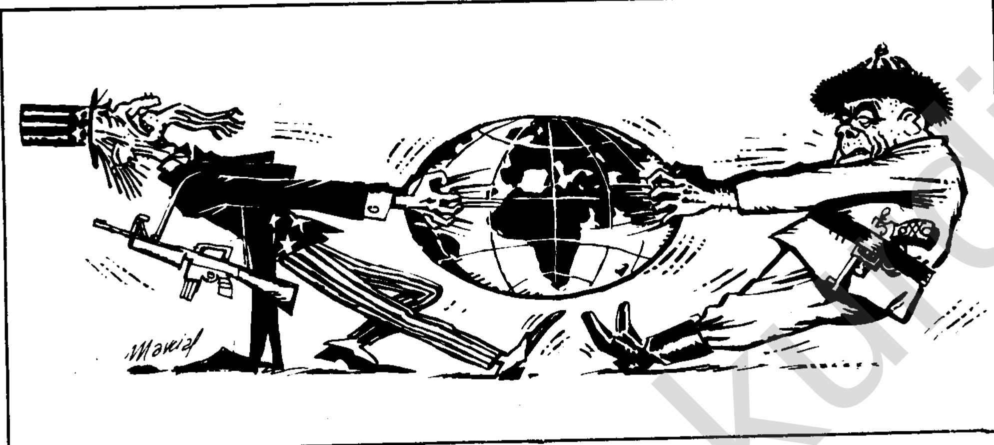
Dünyanın ekonomik olarak paylaşılmış olması,tekellerin eğemenliği,onların diğer ülkelerin ekonomik yaşamı ve ekonomik gelişmesi üzerindeki hegemonyaları; emek ve sermaye arasındaki çelişkinin yanı sıra halklar ve emperyalizm arasındaki çelişkileri ve aynı zamanda emperyalistler arasındaki çelişkileri de daha çok derinleştirdi.Bugün emperyalist,sosyal-emperyalist devletler arasındaki çelişkiler,özellikle iki süper devletin Amerika emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin dünyayı paylaşmak,pazarları fethetmek için mücadele ettikleri oldukça belirginleşmiştir.Dünya eğemenliği için süren Sovyet ve Amerikan emperyalist devletlerinin azgın rekabetine,Japon militarist emperyalizminin yağmacı aç gözlülüğü,intikamcı Alman emperyalizminin ve Fransa ile diğer Batı Avrupa emperyalist güçlerinin rekabetleri yanısıra Çin sosyal-emperyalizminin yayılmacı emelleri eklenmiş bulunmaktadır.Bütün bunlar kapitalist-revizyonist sistemin pekçok çelişkilerini derinleştirmekte,insanlık için korkunç bir hale getirmektedir.

Amerika emperyalizmi,Sovyet sosyal-emperyalizmi ve tüm diğer emperyalist ülkeler,pazarlar ve hegemonya alanları için mücadele ederlerken,yaptıkları dev yatırımlarla sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde yerlerini sağlamlaştırıyorlar.Böylece çeşitli kapitalist devletler arasında ve birleşmemiş birbirinden bağımsız olan büyük tekeller arasında sürtüşmeler doğuyor.Bu sürtüşmeler yerel savaşları alevlendiriyor.Özellikle süper devletler,onları doğrudan savaşa götüren rekabetleri çerçevesinde,çeşitli geri kalmış bağımlı devletler arasında tezgahladıkları ve bugün çok belirgin bir şekilde görüldüğü gibi çok sayıda yerel savaşları körüklüyorlar.Emperyalist devletlerin kendi etki alanlarını korumak,genişletmek veya oluşturmak ve pazarları paylaşmak için giriştikleri rekabet yerel savaşlara dönüşen anlaşmazlıkları da birlikte getirmektedir.Bu savaşların amacı halkları kurtarmak değil,ama bazen bir süper devletin bazen de bir diğerinin tarafını tutan yerel burjuva-feodal sınıfların eğemen kliklerini iktidara getirmek yada devirmektir.Bu durum bize şunu açıkça göstermiştir:Yerel savaşlar,dünya emperyalist güçlerine mali ve diplomatik ağına düşmüş olan ülkeleri hegemonyaları altında daha da sıkı tutmaları için olanaklar yaratıyor Bütün bunların yanı sıra yerel savaşlar genel bir emperyalist savaşa da yol açabilir.

SİLAHLANMA

Kapitalist gruplar arasındaki rekabet sonunda savaş için hazırlıklara,silahlanma için büyük ödeneklerin ayrılmasına götürür.Nüfus alanlarını güçlendirme ve yayılma çabaları bu durumu hızlandırır.Kapitalist-revizyonist sistem içine

düştüğü çıkmazdan kurtulmak için, bir yandan halkların yükselen özgürlük ve bağımsızlık mücadelelerini kanlı yöntemlerle bastırmaya çalışırken diğer yandan rakiplerine karşı cephe gerilerini ve nüfus alanlarını da garanti altına almaya çabalıyorlar. Bir dizi ülkelerde işbirlikçileri yerli sınıflar aracılığıyla faşist-diktatörlükler kurarak durumlarını sağlamlaştırmaya çalışıyorlar. Böylece savaş için ekonominin askerileştirilmesi sürecini de hızlandırıyorlar.

Bugünkü koşullarda ekonominin askerileştirilmesi, tüm kapitalist ve revizyonist ülkeler için emperyalizmin çürümesinin belirgin bir özelliği haline gelmiştir. Bu özellik ABD ve Sovyetler Birliğinde ekonominin askerileştirilmesiyle ve bunun ülkede yaygınlaştırılmasıyla çok belirgin bir hale gelmiştir. Dünyada yalnızca bir saniyede silahlanma için yüzmilyonlarca dolarlık para harcanmaktadır. Kapitalist-revizyonist sistemde ekonominin ve toplumun askerileştirilmesi hergün daha hızlı bir tempoda gelişmektedir. Ama özellikle Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliğinde ekonominin askerileştirme süreci şimdiye kadar görülmemiş bir düzeye gelmiştir. Her iki tarafın doğrudan askeri harcamaları en yüksek miktarlara ulaşmıştır. İkisinin toplamı yılda 240 milyar doları aşmaktadır. ABD emperyalizmi 1981 yılı için 160 milyar ayırarak tarihinin en büyük savaş bütçesini oluşturdular. Bunu ikinci sırada Sovyetler Birliği takip ediyor. Onlarda milli gelirin %23'ünü silahlanma ve askeri harcamalara ayırıyorlar. Yeni emperyalist güç Çin ise bütçelerinin hemen hemen yarıya yakınını askeri ve silahlanma harcamalarına ayırdılar. Tüm dünyadaki silahlanma masrafları ise 550 milyar dolardır. Dünyanın içinde bulunduğu şu şartlarda büyük bunalım dünyayı hızlı bir üçüncü emperyalist savaş eşiğine getirmektedir. Nükleer silahların varlığı ve üretimlerindeki hız bu durumu daha da korkunç bir hale getirmektedir.

Emperyalistler silahlanma yarışına hızla devam ediyorlar. Onlar bir yandan ürettikleri silahlarla dünya halklarına şantajlar yaparak onları korkutma yoluna gidiyorlar, diğer yanda ise onlar sözde dünya "barışını" sağlamak için silahlandıklarını ilân ediyorlar. Ama emperyalist, sosyal-emperyalist devletler ve özellikle de emperyalist süper devletler emperyalist savaş kışkırtıcılarıdırlar ve öyle kalacaklar; bugün değilse bile yarın dünyayı büyük bir nükleer savaşa sokacaklardır. Stalin bize şunları öğretiyor:

"Burjuva devletler silahlanıyorlar. Neden? Elbette ki gevezelik etmek için değil, savaşmak için, dünyanın yeniden paylaşılması, pazarların hammadde kaynaklarının ve sermaye kullanım alanlarının yeniden paylaşılması için tek araçtır."

Emperyalist, sosyal-emperyalist devletler silahları kullanmak için üretiyorlar. Yarın, ürettikleri bu silahları kullanacaklardır. Çünkü onlar kendi mali-sermaye imparatorluk saltanatlarının yıkılacağından korkuyorlar. Bunun için hem düştükleri bunalımdan kurtulmak ve hem de ezilen halkların özgürlük ve bağımsızlık mücadelelerini bastırmak amacıyla savaşa ihtiyaç duymaktadırlar.

Onlar kurdukları dev silah tekelleri aracılığıyla da korkunç kârlar elde ediyorlar. Emperyalist güçler stratejik silahların tekellerini kurdular ve bunu savunuyorlar. Onlar söyledikleri gibi barış ve ulusların güvenliğini sağlamak için değil aşırı kârlar elde etmek, devrimleri ve halkları ezmek, saldırgan savaşları başlatmak için büyük silah ticaretini kurdular ve bunu sürdürüyorlar. Onlar bu ticaretten her yıl 30 milyar doları aşan değerde silah satarak halkları bu yollada soyarak sefalete ve açlığa sürüklüyorlar. 1980 yılında ABD emperyalizmi 17 milyar dolarlık, Sovyetler Birliği 15 Milyar dolarlık, Fransa ise 8 milyar dolarlık silah sattılar.

Enver Hoca yoldaş uluslararası bugünkü durumu diyalektik bir şekilde emperyalizm ve devrim adlı eserinde tahlil ederek şunları söylüyor:

"Süper devletler yağmacı çıkarlarını ekonomik, ideolojik ve diplomatik yöntemlerle gerçekleştiremedikleri zaman, çelişkiler en keskin hale geldiğinde, anlaşmalar "reformlar" bu çelişkileri çözemediği an aralarında savaş başlayacaktır. Bu savaşta kanı dökülecek olan halklar, savaşa apansız yakalanmamak ve bu emperyalistlerarası savaşı baltalamak için ve eğer bundan başarılı olmazlarsa bunu kurtuluş savaşına dönüştürmek ve zafer kazanmak için bütün olanaklarını seferber etmelidirler."

Bugünkü koşullar ve şartlar gösteriyor ki kapitalist-emperyalist ülkeler arasında savaşların kaçınılmazlığı tam olarak mevcut kalmaktadır. Ancak; Stalin'in gösterdiği gibi "savaşların kaçınılmazlığını yok etmek için emperyalizmi yıkmak gerekir."

Devam Edecek

www.arsivakurdi.org

VİYANA AVUSTURYA-VİYANA'DA SÖMÜRGECİ-FAŞİST CUNTANIN İKİNCİ YILDÖNÜMÜNDE PROTESTO EYLEMLERİ VE BU EYLEMLERDEKİ BAZI OLUMSUZ GELİŞMELER!

Türkiye ve Kuzey-batı Kürdistanda iş başında bulunan sömürgeci faşist diktatörlük bir kaç hafta önce ikinci yılını doldurdu.İki yıllık süre zarfında emekçi Anadolu ve Kürdistan halkları kendi tarihlerinde dönem dönem yaşadıkları katmerli zulümleri,hayatlarının her alanın da bir daha yaşadılar.Sömürgeci-faşist Türk diktatörlüğü yaptıklarıyla ne Frankoyu ne Pinoşeyi ne Hitleri ne Musoliniye arattı.Katil Evren çetesi,Türkiye halkının devrimci demokratik mücadelesinin merkezi örgütsüzlüğünden,Kürdistan halkının antisömürgeci devrimci milli ve sosyal kurtuluş mücadelesinin dağınıklığından faydalanarak halklarımızın var olan devrimci demokrat ve devrimci milli kurtuluş muhalefetine ağır darbeler indirdi.Yüz yıllardan beri güçlü bir devlet tecrübesine sahip faşist Türk devleti Türkiye "sol" ve Kürdistan ulusal kurtuluş muhalefetinin bölük pörçük olmasından faydalanarak çeşitli operasyon ve manevralarla sistemli devlet terörünü Türkiye ve Kürdistan sahtında dünya kamuoyunun gözlerinin içine baka baka legalleştirdi.Dünya kamuoyunun bir kısmını teşkil eden sözüm ona "sosyalist' devletlerin ve "komünist" partilerin bir kısmıda faşist Türk cuntasının bu uygulamalarına seyirci kaldı.Hatta ve hatta bunlardan bazıları büyük bir gaflet içerisine düşerek sömürgeci-faşist Türk cuntasına ilericilik atıf ettiler,ilişkilerini geliştirmek için heyetler yolladılar,Mustafa Kemali anma törenlerine korolarını yollayarak kraldan daha fazla kralcı kesildiler. Emperyalizmin ve dünya gericiliğen direk desteğini alan sömürgeci-faşist Türk devleti sözde "sosyalist" devlet "komünist" parti konumunda olan bazı güçlerin kendilerine alkış tutmalarınıda görünce Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı açtığı savaşı dahada yüksek boyutlara ulaştırdı.Sömürgeci Türk devletinin bu saldırganlığına karşılık iktidar olma adı altında yola çıkan ve sol yelpaze içerisinde yer alan ve halende hangi sınıf ve tabakalara tekabül ettiği belli olmayan "sol" siyasi akımlar işçi sınıfının ve emekçi halklarımızın devrimci birliğini,kendi grupsal yapılarının birliğiyle özdeşleştirdiler.Yörüngesinde çıkmış peyk görünümündeki bu siyasi akımlar faşist Türk devletine karşılık devrimci birlikler oluşturamadıkları gibi,halk saflarındaki çeşitli sınıf ve tabakaların arasın daki uzlaşır çelişkileri dahi uzlaşmaz bir konuma soktular.

Günümüzde zorun dayatması neticesinde alelacele denize düşenin yılana sarılması misali,önüne gelen herkesle sarmaş dolaş olan bu siyasi akımlar,geçmişte yaptıklarını ve söylediklerini tamamen unutarak,geçmişin devrimci bir öz eleştirisini vermiyerek kendi bulanık görüşleri doğrultusunda geleceklerine kuşkuyla bakılan "birlikler" "cepheler" oluşturmaktadırlar.Ayakları yerden kesik bir vaziyette oluşturulan bu birlik ve cephelerde Kürdistan ve Türkiye devrimci hareketi ister istemez etkilenmektedir.Faşist-sömürgeci Türk cuntasına karşı gerçekleştirilen bazı geçici devrimci birliklerde bu yapılarda etkilenmektedir.Bahis konusu olan siyasi yoğunluklar yer yer oluşturulan geçici devrimci birliklere katıldıkları oranda küçük burjuva,anarşist, sekter tavırlarınıda beraberinde taşımaktadırlar.Devrimci saflara geçmişte olduğu gibi taşınan bu hastalıklar yüzündedirki yer yer kargaşalıklar çıkmakta,devrimci yurtsever kitlelerin dikati geçicide olsu başka yönlere çekilmektedir.Devrimci-yurtsever kitlelerin dikatini başka yönlere çekmekle bu siyasi hareketler var olan tabanlarını ayakta tutma mücadelesi vermektedirler.Artık daha net bir şekilde ortaya çıkan gerçeklerin taraftarlarınca geçmişte olduğu gibi bilinmemesi için halk saflarındaki bazı devrimci yakınlaşmalarda,telaşa kapılmaktadırlar.Tek tek siyasi hareketlerin tabanları bir raya gelir,tartışma imkanı bulur korkusuyla,bu yöndeki gelişmelerin önüne bu gruplarca çin setleri çekilmekte, sudan sebeplerle bu uğurdaki devrimcilerin çalışmalırıma saldırılmaktadır.
Durum böyle iken ideolojik karmaşalıklar deryasına gırtlağına kadar batmış,yanlızca elleriyle karayı kenarda tutabilen ve halen kafaları dışarda olup tenefüs ettiğimiz havayı bizimle beraber tenefüs eden bu türden siyasi grupları devrimci,yapıcı bir şekilde eleştirilerle düzeltmeye çalışmak gerekir.Çünkü onlar düzeltmek onları battakları yerden çıkarmak,gerek, Türkiye gerek Kürdistan ve gerekse diğer ülkelerin proletaryasının çıkarlarıyla uygunluk arz etmektedir.Bunun aksi devrimci yurtsever güçler için büyük kayıptır. Sömürgeci Türk cuntasının ikinci yıldönümünde Kürdistanlı ve Türkiyeli hareketlerce düzenlenen bir dizi eylemde, devrimcilerin tutumu en geniş en aktif en güçlü eylemleri yartma yönünde çaba sarfı oldu.Yapılan eylemler dizisine parelel olarak Avusturya Viyanada da faşist Türk cuntasını teşhir ve tecritini amaclayan bir eylemler dizisi başlatıldı.Eyleme katılan siyasi hareketler ve kuruluşlar eylemin muhtevasına uygun propağanda ve ajitasyon özgürlüğü,devrimci ilkesi etrafında birleştiler.Eylem için birleşen hareketler ve kuruluşlar şunlardı:DEV-SOL PARTİZAN KAWA-KPSK,ATİGİF-KK ALA RIZGARİ BİR-KOM (Dev-İşçi serxwebun,İşçinin sesi) oratak bir patform etrafında birleşen bu siyasi hareket ve kuruluşlar oluşturduklarI eylem komitesiyle Viyananın muhtelif yerlerinde sergiler açıp cuntayı teşhir ve tecrit edecek binlerce bildiri dağıttılar.Dağıtılan bildiriler ortak olup Almanca, Kürtçe ve Türkçe idi.Avusturya Viyanadaki eylemler en son olarak 10 Eylül 1982 de bir yürüyüş ve Avusturyalılara yönelik bir geceyle son buldu.Yapılan eylemler bazı kişi ve kuruluşlarca desteklendi.Fakat buna rağmen yapılan eylemler daha önce tesbit edilen seviyede olamadı.Yürüyüşe beklenilen oranda kitle katılımı olmadığı gibi,yapılangecede de tesbit edilenlerin bir çoğu gerçekleştirilemedi.Bunun tek sebebi eylem komitesinde yer alan siyasi hareketlerden bazılarının üzirlerine aldıkları görevleri pratikte yapmamalarıydı. Eylem içinde yer alan bazı siyasi hareketlerin görevlerini yerine getirmemeliri yüzündedirki eylem kısmen amacına ulaştı.Amaca ulaşan yönüyle eylem olumlu,diğer taraftan bir sürü zaafı bağrında barındıran bir eylemdi.

Eylemler dizisi Avusturya nın Viyana şehrinde bittikten sonra daha önce eylem komitesinin aldığı karar gereğince tesbit edilen tarihte eylemin değerlendirmesi devrimci yurtsever kitlelere açık olarak yapılacaktı. Eylemi değerlendirme gününde İşçinin sesi, Serxwebun, Dev Sol taraftarları toplantıya gelmediler. Bunun üzerine toplantı tarihi bir başka güne ertelendi. Daha sonraki toplantıya gelen İşçinin sesi sorumluları birinci toplantıya "ihmalkarlığımız yüzünde gelmedik" şeklinde öz eleştirilerini yaparlarken, Serxwebun sorumluları PKK'nin gelenekselleşmiş tutumunu sürdürek öz eleştirilerini vermeme yolunu seçtiler. Dev-Sol taraftarları ise birinci toplantıya geldiklerini fakat esas olarak toplantı saatinden sonra geldiklerini ve toplantı yerine geldiklerinde toplantının daha önce yapılıp dağılmış olduğunu öğrendiklerini belirttiler. Eylemi değerlendirme toplantısının başında bunlar konuşulduktan sonra eylemi esas değerlendirmesine geçildi. Daha değerlendirme yeni başlamış idiki, Bolşevik Partizan'dan biri söz hakkı alıp eyleme ilişkin olarak konuşmaya başladı. Bunun üzerine Devrimci İşçi sorumluları divana bir sözlü önerge vererek Bolşevik Partizan adına konuşanın, konuşmasının kesilmesini ve toplantıda konuşmaya hakkı olmadığını belirttiler. Buna sebep olarak da, B-P'nın daha önce Viyana'da girişmiş olduğu bazı olumsuz tavırları gösterdiler. Bizim, partizanın ve bazı siyasi grupların devrimci işçinin bu tavrına karşı çıkması üzerine, Devrimci işçi, B.P.deki kişinin konuşup konuşmaması üzerine oradaki kitlece oylama yapılmasını istedi. Bizim buna muhalefet etmemize, devrimcilerin demokrasi anlayışını açıklamamıza rağmen oylamaya geçildi. Oylamada kitlenin çoğu B.P.daki kişinin toplantıda konuşması lehinde oy kulandı. Devrimci İşçi bu tavrının da sökmediğini görünce, B.Pdaki kişi konuşursa toplatıyı terk ederiz, konuşmazsa kalırız ikilemini yarattı ve komitenin almadığı platforma geçirmediği bir kararı ordaki kitlelere alınmış gibi göstermeye çalıştı. Alınmış olarak iddia ettiği karar şuydu: Güya eylem komitesi B.P.nı bu eylemlere almama ve yapılan değerlendirmelerde söz hakkı vermeme şeklinde bir karar almış. Ama gerçekte böyle bir karar yoktu ve yayyınlanan palatformda halen yazılı olarak duruyordu. Platform hazırlanırken BİR-KOM taraftarlarınca B.P'nın bu eylemlere alınmamamsı önerisi getirilmiş fakat tarafımızca bu önerileri eleştirilmiş kabul edilmemişti ve şunu da ozaman belirtmiştik. B.P. gelir bu eylemde yer alırsa bunu kimse engelliyemez, yer alabilir. Ancak B.P'nın gelip bu eylemde yer alıp almaması bizim sorunumuz değildir. Bu kendi iç sorunudur. Şayet gelip eyleme katılmazsa bizim B.P'nı bu yönde zorlamamızda mümkün değildir. Durum böyle iken Devrimci İşçi sorumluları tavırlarında vazgeçmiyerek orda kendi yaptıkları önerinin sonucuna sahip çıkmayarak kendi sempatizanları arasında bazı kişileri dolaştırarak toplantıyı terk etmeleri şeklinde uyarılarda bulundular. Bunları yaptıktan sonra değerlendirmenin başında toplantıyı terk ettiler. Her nedense onların bu tavrı BİR-KOM'un tavrına dönüştü ve onların peşinde İşçinin Sesi ve PKK sorumlularıda toplantıyı terk ettiler. Eylemin değerlendirilmesi orada kalan siyasi hareketlerce yapıldı. Yanlızca Dev-Sol değerlendirmeyi gözlemci olarak izleme yolunu seçti. Sebep olarak da BİR-KOM'daki siyasi hareketlerin toplantıyı terk etmeleri gösterildi. Değerlendirme bittikten sonra Dev-Sol dışında kalan ordaki siyasi teşkilatlarca toplantıyı terk eden siyasi hareketlerin yetkili organlarına bir yazılı çağrı yapılıp gelişen nahoş olayların yeniden görüşülmesi kararlaştırıldı. Daha sonra yapılan yazılı çağrıya sözkonusu olan siyasi hareketlerce herhangi bir cevap verilmediği gibi, tesbit edilen tarihte de toplantı yeri ne gelinmedi. Bu temelde aşağıdaki başlıklar altında bu eylemin değerlendirme toplantısını terk eden ve bu temelde devrimci harekete zarar veren; oluşturulan devrimci eylem birliklerinin temellerini dinamitliyen hareketlerin olumsuz tavırlarını Türkiye ve Kürdistan halklarına açıklamayı görev biliyoruz.

a-BİR-KOM'daki siyasi hareketler B.P.'nın geçmişteki olumsuz tavırlarını, siyasi olarak kitleler önünde teşhir imkanı buldukları halde bu yolu seçmemişler, B.P'nı esas olarak bahane etmişler ve böylelikle toplatıyı terk etme yolunu seçmişlerdir. Bunu seçmelerinde amaç eylemler dizisi esnasında ortaya çıkan zaafların çoğunun kendilerini yakında ilgilendirir olmasıdır. Eylem içindeki tavırlarımız ortaya çıkar kitlemizde tecrit oluruz şeklinde düşünmüşler. Buna meydan vermemek içinde toplanyı terk etme yolunu seçmişlerdi.

b-Objektif gerçeklerin yerine kendi subjektif düşüncelerini geçirmeğe çalışmışlar. Daha önce ortak alınmamış bir kararı alınmış göstermeye çaba sarf etmişlerdir.

c-Halk saflarındaki kişi ve kuruluşlara tanınan demokrasiden zerre kadar anlamadıklarını göstermişlerdir. karşı devrimci kişi ve kuruluşlara demokrasi tanınmaz devrimci ilkesini halen halk saflarında olan yurtsever bir gruba karşı kulanmışlardır.

d-BİR-KOM'daki siyasi hareketler devrimci-işçinin divana yaptığı öneriyi desteklemişler. Fakat daha sonra kendi önerilerinin sonuçlarına sahip çıkmamışlar, bunla da ne kadar dürüst siyasi hareketler olduklarını kitlelere kanıtlamışlardır.-

f- Her ne kadar BİR-KOM daki siyasi hareketler yayınlarında geçmişlerini aştıklarını, bir daha eski hatalara düşmiyeceklerinde dem vuruyorlarsada pratikte hiçte öyle olmadıklarını ispatlamışlardır.

Biz KAWA-KPSK Avusturya sempatizanları olarak BİR-KOM daki siyasi hareketlerin bu tutumlarını şidetle protesto ediyoruz ve diyoruz ki, sömürgeci-faşist Türk devletinin hayatın her alanında Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı savaş açtığı bu dönemde tüm devrimcilerin birliği zorunludur. Halk içindeki çeşitli sınıf ve tabakaların arasındaki uzlaşır çelişkileri uzlaşmaz hale getirmemek gerekir. Bu çelişkileri uzlaşmaz hale getirenlerin önü alınacak zafer Kürdistan ve Türkiye halklarının olacaktır.

Bımre cıntaya faşist û Kolonyalist!

Gelen rojhılata navin dıji faşist, kewnperest û metingekaran yekbın!

Bıji teugra Marksit-Leninist KAWA-KPSK!

Bo şorışa Kurdistan bın ala KAWA-KPSK'da peşta!!!

İsveç

12 Eylül Faşist Cuntanın iktidarı askeri bir darbe ile yönetime el koyup, tüm yurtsever ve devrimci güçlere saldırıyı başlatmasının ikinci yılında diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi İSVEÇ'in Stockholm şehrindede faşist-sömürgeci cuntayı protesto için 12 Eylül günü yürüyüş yapıldı.

Türkiye'li ve Kürdistanlı siyasi örgütlerin katıldığı miting, 600 civarında katılan kitle ile İSVEÇ Meclis binası önünde toplandı. İçlerinde İsveç'li konuşmacılarında bulunduğu, yapılan konuşmalardan sonra, yürüyüş saat 1340 da başladı. Yürüyüş boyunca sloganlar atılarak, Türk konsolosluğu binası önüne gelindi. Orada faşist cuntanın Kürdistan ve Türkiye'deki katliam, işkence, vahşet, zulüm, terör ve ekonomik durum, işsizlik ile "Anayasa çalışmaları" "demokrasi" komedisi, kısacası cuntanın iki yıl içinde yaptıklarıyla ilgili konuşmalar yapıldı. Kısa bir süre sonra yürü yüş ve miting dağıldı.

İsveç'teki KAWA Sempatizanları olarak yürüyüşe katıldık, sloganlarımızı haykırdık, bildirilerimizi dağıttık. Yürüyüş ve miting bağrında olumsuzlukları taşımasına rağmen olumluydu.

Yunanistan

Atina'da Faşist cuntayı protesto yürüyüşü Türkiye ve Kürdistanlı anti-faşistlerin yanında Yunanlı kuruluşlarında katılmasıyla yapıldı. Alınan bilgilere göre yürüyüşe 1000-1200 civarında kitle katıldı. Atina Üniverestesi bahçesinde toplanan kalabalığın içine iki sivil kişi sızarak fotograf çekmeye başlayınca davranışlarında şüphelenen yürüyüşcüler bu kişileri kontrol edince bu kişilerin albay olduğu, Mit'te çalıştığı ve Atina Türk Büyükelçiliginde birisinin askeri ateşe olarak çalıştığı anlaşıldı. Yürüyüşçüler tarafından birisi dövülürken digeri ise kaçmaya başladı. MIT ajanı Yarbay Osman Boyalar yaralandı ve Yunan polisi tarafında hastahaneye kaldırıldı. Bunun üzerine boyalı Türk basını alabildigine yaygaraya başladı.

Diger ülkelerdeki yürüyüşle ilgili gelişmeleri gelecek sayımızda vermeye çalışacağız.

Dünyadan Kısa Kısa

-Bolivya'da ekonomik-siyasi patlamalarla bügüne kadar devam etti. Hele askeri darbeler döneminde ise bu buhran dahada derinleşti. Halk durmadan bu askeri diktatörlere karşı mücadeleyi yükseltti. En son olarak 50 bin işçi greve başlayınca General Guid V. Calderon yönetimi bırakmak zorunda kaldı. Önümüzdeki dönemde seçimlere gidilecegi beklenilmektedir.

-ABD emperyalistleri El Salvador halkının mücadelesine karşı hertürlü yardım ve destegi cuntaya verirken, geçtigimiz günlerde bölge gericiliklerini dahada harekete geçirerek, Honduras ordusunu El Salvador'a göndererek halkın direnişini bastırmak için, iki cuntaya ortaklaş operasyonlar yaptırmaktadır. Bunun yanında alınan bilgilere göre cuntanın güçleri ile gerilalar arasında çatışmalar sürmektedir. EL Salvador'da bu olaylar devam ederken, Honduras'ta ise gerilalar iş adamların toplantısını basarak içlerinde 2 si bakan olmak üzere 200 civarında kişiyi rehine aldılar. Gerilaların istekleri arasında; siyasi tutukluların serbest bırakılması, ABD, Şili, İsrail ve Arjantinli askeri danışmanların sınırdışı edilmesi ve El Salvador cuntasına yardımın kesilmesi vs. bulunmaktadır.

-Geçtigimiz günlerde Arnavutluk'ta emperyalizme bağlı gerici güçler Adriyatik kıyılarında Cevdet Mustafa adlı gerici - nin yönetiminde darbe girişimine girdiler. Darbe girişimine girenlerin Kralcı güç - ler olduğu bildirilmektedir. Kral Zog'un 1961 de ölümünden sonra oğlu 1. Leka kendini Arnavutluk kralı ilan etti. Kral Leka hala Fransa'da yaşamaktadır. Emperyalist güçlerin ASHC saldırıları ne yenidir, nede bununla son bulucaktır.

-Suudi Arabistan'da İranlı hacılar gösteri yaptılar. Alınan haberlere göre İranlı hacılar Lübnan'ı işgal eden İsrail ve ABD aleyhine Medine'de gösteri yaptılar. Gösteri yapan hacılardan 18 i İran'a geri gönderildi, bazıları ise tutuklandı.

-Eylül ayında "ÇKP" 12. kongıresini yaptı. Yapılan seçimlerde Deng ekibi bütünüyle parti ve devlete hakim oldu. Hua Kua Feng polit bürodan atılırken, Deng'in ekibinde olan Hu Yuabang parti genel sekreterligine, Zao Ziyang ise başkanlığa seçildiler. Deng ise MK, yeni kurulan Danışma Konseyi ve askeri komite başkanlığına seçildi. Kısaca sağcı klik tamamıyla parti ve devlet organlarına sahip olduğu gibi, varolan "ılımlı"ları ise partiden uzaklaştırdı.

Kongere gelişmelerinin yanında Moskova-Pekin ilişkileri yeniden canlanmaya ve "normalleşmeye" başladı. Brejnev'in çağrısından sonra, SSCB" Dışişler Bakan yardımcısı L. İlyiçev Ekim ayların başında Pekin'e gitti.

-Son yıllarda olayların en yoğun olduğu ülkelerden birisi şüphesiz Polonyadır. Bu günlerde olaylar ise dahada yoğunlaştı. "Dayanışma" sendikasının kuruluşunun ikinci yıldönümü bütün yasaklamalara rağmen ülke çapında gösteriler yapılarak kutlandı. Gösteriler sırasında şiddetli sokak çatışmaları oldu. Gösterilere hükümetin verdigi resmi bilgilere göre 75 bin civarında kitle katıldı. Meydana gelen çatışmalarda 4kişi ölürken, 200 kişi yaralandı, sadece bu olaylardan 4100 kişi ise tutuklandı, Revizyonist yönetim şiddet tedbirlerin yanında, yeni sendikalar yasasını 8 Ekimde parlementoda onaylatırarak yürürlüge soktu. Yeni sendikalar yasasına göre 1980 "bunalımından" bu yana kurulan "Dayanışmada" dahil olmak üzere tüm sendikalar dağıtılacak, ancak yeni kurulacak sendikalar ise 1984 te örgütlenmeye gidebileceklerdir.

-Her yıl Sonbahar'da "savaşa karşı hazırlığın geliştirilmesi" için yapılan NATO manevralarına bu yılda başlanmış bulunuyor. Bu manevralar 24 kara, deniz, hava tatbikatında oluştuğu gibi, 300 000 civarında asker katılmaktadır. 16 NATO ülkesinin 14 i askeri olarak bizzat içinde yer almaktadır; bunun yanında birçok askeri toplatı ise yapılmaktadır. Bu manevralar konusunda gelecek sayımızda daha geniş olarak yazacağız.

www.arsivkurdi.org

TARİXA KURDİSTAN -2-

Rupelek jı Tarîxa Kurdistan'ê:Mîr Muhammeddî Rewandız'î u hıkumeta soran sa warê xwe parast.Dı du va erîşu ajotınanda soran weqas lı hevketıbu u çelqîya bu ku jı Mıstefa Begê ra tu hoy u şertên yarmatî nemabun.Bı kurtî soran gehıştbu merhelekî xırab u nêzîkê hılweşîna xwe bıbu yan ger mırovekî serdar u hêja bête ser soranî u jı ber qeraxa jêr zemî'yê bıfılıtıne,ya wê soran temamî hılweşe.Dı vê qale qılê da Mıstefa Beg sala 1833 da mırd (ajîyan bu).Pır najot soran kete dest mîrekî ext u serxwe,ango kete dest kurrê Mıstefa Beg'ê mîr Muhammedî Rewandızî yan jî mîrî kora.Dema mîr Mıhemmedda Soran ew pas peşta çu,bu mîrîtîya tewra hêztır lı Kurdıstanê.

Çend gotın lıser Mîrî Kora

1)Perwerî

Salnameya buîna (hatına dınyê) ya Mîr-î Kora bı bıryarî nê zanîn.Lewma gelek nıvısar,mıjudar u nuçevan sala hatına dınyayê,ya Mîr jî hev ferxtır dıdın u ew Tarîxan hew nagrın.Belê ew adetekî hım dı cıvaka Kurdıstanê de,hım jî lı nav Netawayên rojhılata navîn pır fırehe.Wek her buyerên dın,buyerên gırıng lı Kurdıstanê natıne nıvısandın u dıstûr u rêzmanıyên mercî,u zagonên hemdemî bınate u reh negırtıbun u îrojî,ango sedsalîya 21 da cıh nebune Gor Mukrîyanî,Goranî,u Awnî Mîr sala 1784'da,bı fıkra Rozbeyanî u xêlanî 1789'da, u bı bawerîya Berzencî jî Mîr sala 1790'da lı Bajarê Rewandız'e hate rukî cîhanê DR.Roos,Dilokerekî (Doktorekî)îngiliz,wexta 1833'da lı Aqrê çu ba (cem) Mîr,Mîr nêzikî 45 (çıl u penç) salî dıbîne.Jı wan gotınan mîrov dıkare bêje ku Mîr 1788/9'da jî bın dawa dîya xwe ket Gotınên Awnî,Mukrîyanî,Berzencî u Goranî jî,jı wê demê ne durtırız u bawerîya Roos hıcce dıkın.Lı ser dîya (dayîka) Mîr zehf kêm Agah darî hatîye kırın u tıştên dıvê Baregêheda hatıne gotın çenda zêdetır nînın.Navê dîya Mîr Buk Sazmane.Rozbeyanî dı derheqî Buk sazmênêda dınıvısîne u jı baqılî u bıryarîya wê behs dıke.Wek tê zanîn lı Kurdıstanê dı jîîna cıvakî da jın cîhekî gırıng u bılındtır dıgrın.Dı sazumen de u Karîna cıvakîda jın gelek pardare u pır caran dı qonaxa derebegî da serekdarî kırıne.Jı gışkî zedetır zaroketîya Mîr runî u zelale.Mîr xwendekarekî olî(dînî) ıslam bu.Wê çaxê camî u mızgeft xwendegahu dıbıstan bun.Zana,zanîyar u miellım bes "ulema,alîm"bun.Mıstefa Begê bona Mîr,mellakî nas; Mella Ehmed,kurrê Melle Adem jı Gundî "DIZA" (Gundekî dı qada Rewandızê daye u nezîke Belekan'e)rakır, anî Rewandızê.Wekî dın jî xwendagahek da avakırın.Mırov kane hîn îroj dîwar u bıngehên vê xwendegah-u danışgehênxdın,yên olî (dînî) de gelek tışt xwendın,hınkırın u ellımî.Bavê Mîr (Mıstefa Beg)du qutebuna perwerîyê daretîya çend bajar u warên Soranê da dest Kurrê xwe an gojı mîr mıhemdra berda.

HATINA MÎR YA SERDARÎYÊ

Dı der heqî hatına Mîr Mıhemed ya ser Têxt çend ba beta u şıklan tê qısekırın. Eme jı van nıvıstok u gotınan du heban lı jêrın bıxwînın.Bı zanebuna Goranî be: sala 1833/4'da Mıstefa Beg jı bırayên xwe zehf xeyîdî bu,mabeyna wana gelek lı hevketî u şêlı bu.Vê hîngê Mıstefa Begê hınek peya (Mırov) şandın alîyê kurrê xwe Mîr Mıhemed u daxwazîya xwe ango dest jı berkışandına Mîrîtîyê bı destên va qasıdan gıhandê lı gel ve yekê Mıhemed sê hoy (şert) daxıstın u pışt bı cıhanîna va şertan bawerkırına Mîrîtîyê bı destên nuçebıran ra jı bavê xwera şand.Gor sê sertan:

1)Ger Mıstefa Beg 60.000 Rîyalî,Dîya Mıhemed Buk saz manjî 30.000 rîyalî bıdın.

2)Wê qet tu rengî Mıstefa Beg nêzıke kar u Barên hındurî,yên soranê nebe.

3)Bıla Mıstefa jı Bajarê Rewandızê bê der (derkeve)u here hêla kela Akoyan rune.

Mıstefa Begê wexta va xeberan hılanîn qeherî u qebul nekır.Çımkî ew dıtırsîya,ku jı Rewandızê barke u durkeve,kurrî xwe (Mıhemed) kane bırayên wî (yên Mıstefa Begê) bıkuje.Belê Mıstefa Beg lı bajarê Rewandızê jı nema u çu warê çolamêrınge.Pır wext ne çu salekê şunda Mıstefa Begê bı destê qasıdan xebara dest jı berdana mırîtîyê jı Mıhemedra dîsa şand,mıfte,kılît (zıman)ên xeznan û dıravxanê (dıravhevdank)jî dane kurrê xwe.xwejî şunva kışîya u lı Akoyan runışt,heya dawîya jîîna xwe lı wır ma u sala 1822/3'da ajîyan bu (mırd).Wek vê Agahêyê Mukriyanî u xêlanî jî vî tehrî dınıvsînın.

Belê bı nıvısên Rozbeyanî be Mîr bı rewşu wexteke dın hate ser Text:Sala 18 - 08/9'da Mıstefa Begê bane kurrê xwe (Mıhemed)bır,anî ba (cem) xwe,bı amade buna sê kurrê xwe yên dın,ango lı gel hazırîya Resul Begê, Sılêman Begê u Ehmed Begê Mıhemed şuna xwe Mîr nımand (beyankır),berpırsîyarî,berdewan kırına desthılatîya. (Mırîtîya)Soranıê jı Mıhemedra berda u xwejî şunva kışîya.Mırov kane zu ferxu nehev gırtına salên hatına Mîr Mıhemed,yên ser Mırîtîya SORAN'Ê jı hevderbıxe. Rozbeyanî jı navî bırayê Mîr,navî Temır xanê nîşan nade.Rınd tê zanîn ku dı nav van her du bıranda dıjherî zehf kur u gurıe.Xêcne ew nuçe,gotın,Agahîu xebaran lı ser vê yekê (hatına mîr ya ser soranê) dı nav Gelda babet babetî tê gazîkırın pıranîya van gotınan wek jerîne:Mıstefa Beg hıdî Mırekî Kalbu,Mîrên Babanê Be dıhîştın soran bıtebıte u dıxwastın dıbın destê xwe xın.Mıstefa Begê ne kanîbu dı nav malbata xweda yekêtî çêbıkıra,ne jî soran bıparasta.Jı ve sedeman dest jı ber Mîrîtîyê kışand u da kurrê xwe Mıhemed.Ew gotınan gışkî tıştekî bı rastî dıxın berçava,ango Mıstefa Beg dı dewreke pır nepêşvehatîdaye u jı ber dıjberîyan nıkane hıkumdarîyekî bı reht u durıst dı SORAN'e da bajo.Dî vê tevlı hevê da jı zarokên wî,ê çavhılatî u jîr Mıhemed mecalên teng da dıjî nehfê bırayên xwe Mırîtî dest xwe xıst.

ÇEND PIRS LI SER ŞEXSÎYETA MÎR

Mîr-î Paşaî Rewandızî,bı gotın u dîtınên Fraser (Dîloker:doktor ekî frengsız) be zewıcîye usê jınên xwe hene.Her çıqas îslametî pır zewacê (jı jınekê zêdetır) ra rê dıdejî,bı rastî dı nav cıvaka xelkî Kurdıstanî da ne adetekî tevdaîye.Jı gel zehftır va tışta lı der dora tara axdar(axa)u began da dıqewıme.Belê em dızanın ku Mîr jı her du kulfetên xwe yên pêşın tu zarî tunene.

Dumahîk heye

www.arsivakurd.org

DÜNDEN BUGÜNE

Bu sayımızda "Dünden Bugüne" yazı dizimize Kürdistan tarihi hakkında Avrupadaki tarihi kaynaklara ve son yüzyılın Kürdistan'daki arkeolojik kazılarına dayanarak Kürt yazar E.Xemgin' in hazırladığı "İslamiyete kadar KÜRDİSTAN TARİHİ" adlı incelemesinden bir bölüm aktarmayı uygun gördük.

Kürdistan ilkçağ tarihi alanında kaynak görevi görecek bu inceleme,bu alanda ciddi,sistemli ve de toplu araştırma olmadığı düşünülürse,önemlidir.Ve aynı zamanda bir başlangıçtır.

Her halk gibi (halkların büyük çoğunluğu)Kürtlerinde toplumsal tarihi süreci ilkel komünal üretim biçiminde başlattıkları ve sınıf mücadelesine köleci üretim biçimi ile birlikte girdikleri ve feodalizmden günümüze geldikleri,ilk bakışta çıkarılacak bir gerçektir. Daha aşiret örgütlenmeleri döneminde,toplumun belli sosyal alanlarda yönetimsel organı olan kurumların,devletin kökeni oluşturdukları giderek köleci ve feodal devletlere dönüştürdükleri gözlenmektedir.Ki bu devletlerde aşiret konfederasyonu tipik biçimde görünmektedir.

İşte ilk çağda Kürdistan üzerinde ileri uygarlık geliştirmiş,Elamlar,Gutiler, Kasitler,Marlar,Lulular,Huriler,Mittaniler,Urartılar, Nairiler,Subhariler,Kaldaharlar,Kurtiler,Karduklar ve Medler esas olmak üzere o dönemden bu güne ezenlerle ezilenler arası her bi - çimdeki mücadele dahil,halklararası birçok ve karmaşık ilişki sonucu bugünkü Kürt halkı oluşmuştur.Kapitalist ilişkilerin Kürdistan'a girişi ile bu halk uluslaşma sürecine girmiştir.

Bu anlamda ilkçağ tarihimizin araştırılmasının önemi büyüktür.Önce "Kaldahar"larla ilgili bir bölüm sonra "GUTİLER" bölümünü aktaralım.

KALDAHAR'LAR

" Kaldahar'lar bu sırada güney batılarına yerleşmiş olan, Akad'larla uzun süre savaştılar.M.Ö.2400 yıllarında Akad kralı I.Sargon, Kaldahar'lara karşı büyük saldırılar düzenledi.On seneden fazla süren bu savaşlarda,Akad'lar Kaldahar'lara karşı kesin bir başarı sağlayamadılar.Bu durumu anlatan yazılı belgeler,I898 yılında Alman arkeolog ve araştırmacıları tarafından, Musul'un kuzey doğusunda bulunan Kel-i gaur(Beyaz taş) yazıtında anlatılmaktadır. Bu yazıtta, M.Ö.2400 yıllarında Akad kralı I.Sargon' un,bubölgede Kaldahar'larla savaşırken uyguladığı şiddeti, buraları nasıl ele geçirdiğini ve bu savaşlarda yenilen Kaldahar'ların kralı olan,Urzana'nın I4 gün süre ile tanrılarla görüşme yaptıktan sonra,Kutsal Ardinis şehrini kendine başşehir yapıp, buradan Kaldahar ları yönettiği Kald yazısı ve dili ile ayrıca Akad yazısı ile Akadça yazılmıştır."

GUTİLER

"Guti'ler, İran'ın kuzey batısında zağros dağlarında yaşadığı bilinen en eski halktır.Bunlar Huri'lerin birleşerekbiraraya gelen bazı aşiretleri oldukları ve konuştukları dillerinin de Huri dili olduğu bilinmektedir.

Guti'ler, Kafkas halkları olarak bilinen Mar'lar,Lulu lar,Elam'lar ve Kasit'lerle aynı halktırlar.Bunlar o dönemlerde söz konusu halk guruplarının da yaklaşık olarak toplamı idiler.

Kuzeybatı İran'ın dağlık bölgesinde yaşıyan Guti'ler çok eski tarihlerden beri dalgalar halinde Mezopotamya'nınverimli arazilerine akın ediyorlardı.

M.Ö.2600 yıllarında kral Kamassi İran'ın kuzeybatı dağlarında yaşamakta olan bu aşiretleri birleştirerek bir devlet kurdu. Bu devlet zamanında,Dijle nehirinin doğusuna ve Babil'e hükmediyorlardı.

sonraları batıdan gelen Sami'ler Mezopotamya'nın kuzeyinde Akad devletini kurunca,Guti'lere batıdan komşu oldular.Böylece Akad' lar ile Guti'ler arasında uzun zaman devam edecek olan savaşlar,bu dönemden sonra başladı.

Bu dağlık bölge halkı M.Ö.2360 yılında Lulu aşireti kralı olan Anu banini' nin krallığında birleşerek, yeniden bir devlet kurdular. Anubanini batıdan gelen Samilerle pek çok savaşlar yaptı.Bu savaşlarla devletinin sınırlarını genişletti ve devletini güçlendirdi.

Akad Kralı Naramsi,bu bölge halkına karşı M.Ö. 2300 yıllarında,defalarca saldırıya geçti.Bu saldırılarında önceleri başarılı olan Naramsi,Guti'lerden Elam'ların başşehri olan Susa'yı aldı.Sonraki saldırılarında Guti'lere karşı başarı sağlayamadığı gibi,Guti'lerin karşısında yenilgiye uğradı.

Akad'ların bu durumu üzerine,Guti'ler Kuzeyden ve doğudan Akad devletine karşı saldırıya geçtiler,bu saldırılarda ağır bir yenilgiye uğrayan Naramsi,bir defasında Guti'lere tüm krallık varlıklarını vererek Guti'lerin Akad'dan çıkmalarını sağladı.Bu durum Akad'lar tarafından Akad tanrısı Marduk'un,Akad halkını cezalandırdığı şeklinde yorumlandı.Son elde edilen Akad ve Sümer yazılı belgeleri ile bu durum açıklığa kavuştu.

Naramsi'nin oğlu,Akad kralı Şar-Kali-Şari (M.Ö. 2297-2272) Mezopotamya'daki bütün güçleriyle ve Sümerlerin de yardımın alarak Guti'lere karşı saldırıya geçti.Susa'yı geri almasına rağmen Guti'lerin ülkesini işgal edemedi.Bö ylece Guti lerin Kuzeyden ve Doğudan Akad devletine saldırılarını da durduramadı.Guti'ler savaşarak Zahob yakınlarındaki Holvan'a kadar indiler.

Akad Kralı Rimuş zamanında devam eden bu savaşlar, Akad kralı Maniştsu zamanında da devam etti.Elam'ların başşehri Susa'da bulunan ve Akad kralı Maniştsu adını taşıyan yazılı belgeye göre Akad kralı Maniştsu,İran denizinin kuzey kıyılarını Guti'lerden almak için,Gutilere karşı çok sayıda saldırılarda bulundu.Bu sırada dağlık bölge halkının birleşimi olan Guti'ler,bu saldırılarda yenildiler.Böylece İran denizinin kuzey kesimi Akad'ların hakimiyeti altına girdi.Aynı zamanda Önemli bir ticaret merkezi olan Susa tekrar Akad'ların eline geçmiş oldu.Herşeye rağmen bu Akad kralları Guti'lerin Akad devletine karşı saldırılarını durduramadılar.M.Ö.2233 yılında,Guti ler Akaddevletini yıkarak tüm Mezopotamya'ya hakim oldular.

: : : : : : : : : : : : : : : : : : : :

İNSAN HAKLARI ve İLTİCA HAKKI-4

Alehine iltica edilen ülkeler ve iltica edenlerin sayıları -ki bu sayılara politik nedenlere ek olarak ekonomik,nüfus yerleştirilmesi ve ailelerin birleştirilmesi dahildir- şöledir. (1980)

Etopya 1954000,,Ekvator Ginesi 115 000,Angola 178 000,Burindi 154 000,Namibia 36 000, Ruanda 175-000,Çad 100 000,Uganda 105 000,Güney Sahra 50 000, Zaire 69 000. Bu mültecilerin hemen hepsi komşu ülkelere iltica etmiştir. Asya'dan: Afganistan 1.700-000, Çin Halk Cumhuriyeti 183.500, Çin Hindi 983000, Pakistan 55000,Filipin 90.000, Tibet 78 000.Bu mültecilerden Çin Hindi'den giden çok az bir kısmı dışında kalanlar hemen hepsi komşu ülkelere sığınmışlardır. Avrupa'dan: Bulgaristan 60.000,Macaristan 27 000, Rusya 66 000 (hepsi Amerika veya israil'e giden Yahudilerdir). Latin Amerika'dan: Arjantin 266 000,Şili 76 000,Haiti 41 000, Küba 120 000, El Salvador 20 000. Orta Doğu'dan: Irak 30.000 (İran'a sığınan Kürdistanlılardır.) Filistin 1.757-000 (Lübnan Ürdün ve Suriye'deki filistinlilerin sayılarıdır).

Vatansızların geldiği ülkeler ve sayıları:Etopya 850.000, Kamboçya 4.000.000, Laos 1.000 000, Lübnan 1.000 000, Doğu Timor 200 000, Kıbrıs 193 000. (Amerika ilticacılar Komitesi,1980 World Refuqee Surveg Newgo)

Birleşmiş Milletlerin 10.4.1981 Cenevredeki ilticacılar ile ilgili toplantısında Afrikalı İlticacılar 560 milyon dolar yardım yapılmasını kararlaştırdı.Ancak bu yardımın ancak 250 milyon dolarlık kısmı gerçekleşti. Aynı toplantıda Çin Hindi deki ilticacılar için 190 mil.yardım yapılması kararlaştırıldı.

IRAK

Birinci emperyalist paylaşım savaşında Osmanlı imparatorluğunun parçalanması ile bugünkü Irak'ı ve Irak Kürdistan'ını İngilizler işgal ettiler.

Bu İngiliz işgali sırasında Kürt halkı Ahmet Barzani yönetiminde ve Osmanlı orduları desteğinde İngiliz işgaline karşı savaştılar. Arap ulusuna güvenmedikle - rinden 1916 yılında Rusya ile ilişkilerini geliştirip bağımsızlıkları için bir Kürdistan partisi kurmaya çalıştılar.

2.11.1918 yılında Şeyh Mahmut Berzenci'yi daha 36 yaşında iken Irak Kürt halkı temsilci olarak seçti İngilizler de kendisini Kürtlerin lideri olarak görüyordu.Aynı yıl bir İngiliz subayı olan "Arnol Wilson" Süleymaniye'ye giderek Mahmut Berzenci ile otonom bir Kürdistan'ın kurulmasını konuştu ve teklif etti.

Bu görüşmeleri üzerine Mahmut Berzenci otonom bir Kürdistan kurdu.Fakat Mayıs 1919'da İngiliz birlikleri Süleymaniye'ye saldırıp her tarafı yakıp yıkıp - tılar.Mahmut Berzenci'yi Kerkük'te yakaladılar.Bağdat'ta yargılama neticesi Mahmut Berzenci ölüme mahkum edildi.Fakat bir süre sonra Hindistan'a sürgün edildi.

Irak 16.5.1916'da yapılan Sykes-Picot anlaşması ile devlet olmuştu.1932 yılında İngiltere'den bağımsızlığını aldı.

9.12.1920'de İngiltere ile Irak arasında yapılan anlaşmanın 16.Maddesi Irak Kürdistan'ı için otonom bir yönetim öngörüyordu.

1920-1921'de Irak'ta yönetime Kral Faysal gelince General Haci Mustafa paşayı yomlukiye ilk olarak bağımsız bir Kürt ordusunu kurdurdu.Kürdistan bağımsızlık partisi kuruldu ve Kürdistanın Çağrısı gazetesini yayınladılar.Tüm bu gelişmeler İngilizlerin denetiminde oluyordu.

1922 yılında Şeyh Mahmut Berzenci Hindistan'dan geri geldi ve yeniden Kürt halkının temsilcisi olarak görüldü.Mahmut Berzenci aynı yıl sekiz kişiden oluşan bir Kürt kabinesi kurdu ve kendisini de Kürdistan kralı olarak ilân etti ve 1924 yılına kadar dışarı ile tamamen ilişkilerini kesti.

Sevr anlaşmasının 1923 yılında Lozan anlaşması ile bozulmasından sonraKürdistan otonom devleti anlaşma ile kurulamaz duruma getirildi.Mahmut Berzenci bunun üzerine Sovyetler Birliğinden ve Türkiye Kürdistan'ından yardım istedi.Sovyetler Birliği yardım etmediği gibi Türkiye'de ise yaygın propagandası yapılmış olan Pantürkizm nedeni ile yardımını görmedi.

Halkların birliği Irak Kürdistan' ında bir halk oylaması yapılmasına karar aldı.Bu oylamada Kürt halkının yarısı bağımsız bir devlet kurulmasından yana diğer yarısı ise Irak yönetimine bağlı otonom bir devletten yana oy kullandılar.

Bu durum halkların birliğinde Irak devleti lehine oy kullanılmış olarak sayıldı.Kürt halkı için ne bağımsız bir devlet ne de otonom bir Kürdistan'ın kurulması sözkonusu edilmediği gibi Kürt halkını direk olarak Irak yönetimine bağlanması karara bağlandı.

Böylece Mahmut Berzenci için mücadele etmekten başka bir yol kalmamıştı.

1922 halkların birliği toplantısında Londra ve Bağdat temsilcileri Kürdistan'ın otonomisi konusunu içeren konuşmalar yapmışlardı.

Mahmut Berzenci'nin Irak yönetimine karşı mücadelesinde 1924'yılında İngiliz uçakları Kürdistan'ın baş şehri olan Süleymaniye'yi bombaladılar.Türkiye ve Sovyetler Birliğinden yardım istemesine rağmen Kürt halkının mücadelesine yardım edilmemişti.

Bu bombalama sırasında Süleymaniye'de yaşamakta olan 100.000 kişiden sadece 1000 kişi sağ kalmıştı.Bu durum üzerine Mahmut Berzenci tahttan vazgeçti ve İrana sığındı.1925 yazında halkların birliği Irak Kürdistan'ının sınırının Musul olduğunu Irak Kralına bildirdi.İngiltere'nin rızalığına bağlı olarak kendi oto nom yönetimlerini seçmeleri istendi.

18 Ocak 1926'da İngiltere ile Irak Kralı Faysal arasında yapılan anlaşma da Kürt halkına hiçbir hak tanınmadan direk Irak yönetimine bağlanması sağlanmıştı.

1919 yılında İngilizlere karşı Musul'u ele geçirmeye çalışan Ahmet Barzani 1931 yılında İngilizlere karşı ayaklanmak için birlik oluşturmaya çalışırken Lolan aşireti Reisi Şeyh Reşid Lolan Ahmet Barzani'nin hıristiyanlığı kabul ettiği yalanı ile Ahmet Barzani'ye karşı cihad ilân etti.Reşid Lolan güçleri Ahmet Barzani'nin küçük kardeşi Mulla Mustafa Barzani tarafından yenilgiye uğratıldı.Bu Kürt aşiret çatışmaları devam ederken güvenliği sağlamak maksadı ile Irak yönetimi bir tabur askeri Mustafa Barzani güçleri üzerine gönderdi.Onlar da Mustafa Barzani tarafından tamamen imha edilmeleri üzerine durumu kurtarmak maksadıyla Irak yönetimi İngiliz uçaklarını yardıma çağırdı.1932 yılının ilkbaharında Irak yönetimi Barzani'lere karşı bir tabur asker gönderdi. Onlar da yenilince İngiliz uçakları Barzan köylerini bombaladılar.Böylece Barzan bölgesine giren Irak ordula rı önünden Şeyh Ahmed Türkiye'ye sığındı.Türkiye Şeyh Ahmedi yakalayıp Irak yönetimine teslim etti.Mustafa Barzani de Irak'ta yakalandı.Ahmed Barzani Güney Irak ta hapsedildi.Mustafa Barzani ise Süleymaniye'de mecburi iskâna tabi tutuldu. Mustafa Barzani uzun süre mecburi iskân ettiği Süleymaniye'de tüm varlığını satıp yemişti.Süleymani'yeden 1943 yılında kaçtı.Önce ya ya olarak İran'a sonra tekrar Irak'a geçerek Barzan bölgesine kavuştu.

Mustafa Barzani önce abisi Ahmed Barzani'yi kurtarmak maksadıyla Irak Askeri ve Karakollarına karşı saldırılar düzenledi.Sonra hareketinin güçlenmesi üzerine Irak yönetimi Ahmed Barzani'yi 1944'de serbest bıraktı.Mustafa Barzani Kürt halkının otonom hakkını savunmaya başladı.Bazı taleplerinin kabul edilmesi üzerine anlaşma yapıldı.Bir Barzan aşiretine bağlı bir Şeyh'in bir Irak karakolunda gördüğü hakaret üzerine yarattığı olayla yeniden Irak yönetimiyle Kürt halkı arasında savaş alevlendi. 1945 yılında Irak yönetimi ordusu İngiliz savaş uçaklarının saldırıları ile Barzan köyleri yerle bir edildi.Her taraf yakılıp yıkıldı.Bunun üzerine Mustafa Barzani 10.000 kişi ile bunlardan 3.000'i silahlı olmak üzere İran'a geçti.1944 yılının Mayıs ayında İran'daki Komal örgütü ve Irak-taki Hevi örgütünün yardımı ve işbirliği ile bir ulusal Kürt bayrağı hazırlandı.Aynı yıl Beyrutta bir Kürdistan haritası yapılarak bir yazı ile birlikte Birleşmiş Milletlere gönderildi.

1944 Ağustosunda Irak-İran-Türkiye sınırlarının birleştiği "Dılanbar"dağında gizli bir toplantı yapılarak Kürdistan'ın burleştirilmesi için karar alınmıştı.Irak-İran-Türkiye Kürdistanlarından gelen temsilciler bir anlaşma yaparak imzalamışlardır.

Kürdistan'daki bu gelişmeler Kürt milliyetçileri arasında işbirliği ve halk cephesi kurulmasını gerektiriyordu.Bu arada Irak'ta faaliyet göstermekte olan Irak komunist partisi ile beraber çalışan Kürt Komunist Partisini asimile edip eritmeye çalışması ve Kürt Komunist Partisinin de kendi bağımsızlığını ve kimliğini korumaya çalışması nedeniyle Kürt Komunist Partisi Irak Komunist Partisinden ayrılmıştı.Irak Komunist Partisinden ayrılan Kürt Komunist Partisi de Irak içinde çalışan Kürt genel ittifakına katıldılar. Bu ittifaka "Rızgariye Kurd" deniliyordu.Rızgariye Kurd 1944 yılının Nisan ayından sonra İran'da çalışan Komal örgütünün ve Irak'ta ki diğer Kürt siyasi gruplarını da kapsamına alıyordu.

14 Haziran 1958'de darbe yaparak Irak'ta General Abdul Kerim Kasım yönetime geldi.Büyük bir panarabist Arap ulusalcısı olan Abdul Kerim Kasım Panarabizmin Mısır denetiminde olmasına karşı idi.14 Haziran 1958 yılında Mulla Mustafa Barzani Sovyetler Birliğinden Irak'a döndü.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

ZMANÊ KURDÎ

WELATÊ ME KURDISTAN

Welatê me Kurdıstan xwedi dirokeke kewne. Dı nava diroka xwe da welatê me destan çekıriye. Xelkên Kurdıstan jı bo Kurdıstaneke azad her dem tekoşin daye, her dem şerkıriye û ceng çekıriye. Bı van şer, ceng û tekoşinan welatê me Kurdıstan çıma azad ne bû? Jı ber ku: a) Seroketiya van şer û cengan bı rebazike feodali bû. b) Dı nava Kurdıstanê da lı dıji tekoşina azadiya Kurdıstan çasén netewayi, xain û tırşıkçi jı bo meslehetên xwe her dem bı zordaran ra yekiti çêkırine...

Dı dema me da, dema emperyali û şoreşên proletarí da ji ev caş, xain û tırşıkçi dı nava koma Kurdıstan da pır û pırın. Yekitiya wan lı gel feodalane, lı gel kolonıalistane, lı gel emperyalistane. Evan caş, xain, tırşıkçi û ed. yekitiyan bı sosyal şovenistan ra, bı hevdura û bı dıjmınên Kurdıstanê ra çêdıkın.

Armanc çiye? Armanca wan ne Kurdıstana serbıxwe, yekhev û demoqrate. Armanca wan jı bo Kurdıstaneke niv-gırêdayi, Kurdıstaneke otonomi lı beşeki Kurdıstan ...

Ki çı dıbê bla bıbé, ki çı dıke bla bıke karker û cotkarên Kurdıstan bı yek devki wahan dıbêjın:

Emperyali, sosyal emperyali
Dıjmınê proletarya her kes zani.
Kolonyali, feodali lı her deri, lı her demi
Dıjmınên proletare ez ji zanım, tu ji zani...

-BIJÎ SEROKETÎYA PROLETARÎ BO KURDISTANA AZAD !

FERHENGOK

welatê me : Ülkemiz
xwedi : sahip
dirok : tarih
kewn : eski
dırokeke kewn: eski bir tarih
dı nava diroka xwe da : kendi tarihinde
destan : destan
çêkıriye : yapmış
xelkên : halklar
jı bo : için
azadi : kurtuluş
azad : kurtulmuş
her dem : her zaman
Tekoşin : mücadele
şer : savaş
şerkırın : savaşmak
ceng : ceng
çêkırın : yapmak
bı van : bunlarla
çıma : neden
ne bû : olmadı
jı ber ku: ...çünkü, nedenıyle
lı dıji : ...karşı
caş : eşek spası (burada hain anlam.)
netewayi : milli
caşê netewayi: milli hain
xain : hain
tırşıkçi : toprak ağalarının bekçiliğini yapan kimse
zordar : ezen, zorba
yekiti : birlik
dema me : çağımız
dı dema me da: çağımızda
şoreşên proletari: proleter devrimleri
koma Kurdıstan: Kürdistan toplumu
pır û pır : çok, çok
hevdura : birbiriyle
armanç : amaç
serbıxwe : bağımsız
yekhev : birleşik
niv gredayi: yarı bağımlı
otonomi : otonomi
bêşek : bir parça
Ki (kê) : kim
Çı : ne
ki çı dıbê bla bıbê : kim ne söylerse söylesin
karker : işçi
cotkar : çiftçi, köylü
bı yek devki: bir ağızdan
wahan : böyle
dıbêjın : söylüyorlar
zani : biliyor
lı her deri: her yerde
ez ji zanım: ben de biliyorum

Bersıva Himbuyeriya dersa 5emin:

Dema weri		bezin	borin	tırsin	dızin
ez	ê	bıbezım	bıborım	bıtırsım	bıdızım
tu(y)	ê	bıbezi	bıbori	bıtırsi	bıdızi
ew	ê	bıbeze	bıbore	bıtırse	bıdıze
em	ê	bıbezın	bıborın	bıtırsın	bıdızın
hun	ê	bıbezın	bıborın	bıtırsın	bıdızın
ewan	ê	bıbezın	bıborın	bıtırsın	bıdızın
		kalin	kenin	gerin	zanin
ez	ê	bıkalım	bıkenım	bıgerım	bızanım
tu(y)	ê	bıkali	bıkeni	bıgeri	bızani
ew	ê	bıkale	bıkene	bıgere	bızane
em	ê	bıkalın	bıkenın	bıgerın	bızanın
hun	ê	bıkalın	bıkenın	bıgerın	bızanın
ewan	ê	bıkalın	bıkenın	bıgerın	bızanın

Bersıva himbuyeriya dersa 6emin

Dema bori - çiroki	bezin	borin	tırsin	dızin
ez	bezibum	boribum	tırsibum	mın dızibu
tu	bezibuyı	boribuyı	tırsibuyı	te dızibu
ew	bezibu	boribu	tırsibu	wi dızibu
em	bezibun	boribun	tırsibun	me dızibu
hun	bezibun	boribun	tırsibun	we dızibu
ewan	bezibun	boribun	tırsibun	wan dızibun
	kalın	kenın	gerın	zanın
ez ...	kalibum ...	kenibum ...	geribum ...	zanibum ...

www.arsivakurdi.org

SERXO 3

Serxo û duheb xuşken wî Gulê û Zozan dı xaniyê tendurê da xew dıkın. Xaniyê tendurê da sobe ne tê dadan. Germa tendurê xani sar nahêle. Cihen zarokan lı dora tendurê ye.

Xece evaran devê tendurê her car dıgre bo ku zarok car caran bı şev radıbın û dıçın derva jı ber xewê dıkarın bıkevın tendurê û tıştek were serên wan. Dema ku Xecê derê xaniyê tendurê vedıke peşta lı zarokan dınhêre; Zarok xweşık xweşık xew dıkın. Xecê pır ruken dıbe . Wek her caran Serxo lı ser kelekeki razaye, mıleki wî dı bın serê wi da ye û mıle wi yê dınê ji lı ber sıngê wiye. Bı xuyankırına ser cavên wi mirov zane ku Serxo xeweke zehf şırin dıke. Gulê û zozan dı nava ciheki da xew dıkın. Ewana ji bı ke masi qasi Serxo xeweke şırindanın.

Xecê du caran ave elba şir werdıde û derbası tewlê dıbe ku çêlekan bıdoşe. Dotına sê çêlekan ne zehmete, tene ji dıkare van sê çêlekan bıdoşe, bo wi gazi Serxo nake . Bı zehfayi Serxo arikariya diya xwe dıke, car caran jı Beko arika riya jına xwe dıke. Dema ku Beko here olamê karê malê Serxo bı arikariya diya xwe dıke. Lê belê Serxo naxweze ku bawê wi here olama axayê gund, ew dıxweze dewsa bavê xwe olamê bıke. Axaye gund xebata Serxo qayil nabe, ber ku Serxo hın zaroye û weke bavê xwe nıkare karbıke. Erê Serxo neh saliye lê belê kureki pır jireke. Beko ji naxweze ku Serxo here olamê, karê axa pır gırane ne jı bo zarokên wek Serxo ye.

Beko cıgara xwe xelas dıkşine û radıbe kıncên xwe lı xwe dıke, dıçe arikariya jına xwe. Xecê çêlekek dotiye û dest bı dotına çeleka duyemin kırıye. Dema ku Xecê Beko dıbine:"Tu çıma ranezi? Ez bı tenê ji dıkarım çêlekan bıdoşım." Beko:" Ez zanım, ez zanım, dema ku ez lı malê bım dıxwezım ku arikariya te bıkım." Pıştî ku çêlek tên dotın, Beko dewaran derdıke, dıde peşiya xwe, dıbe tevê garanê. Sıbexêreki dıde Celo. Celo gavane gunde, hebana xwe avitiye hıstiye xwe û dare wi yê gavantiyê bı destan da lı dora garanê dıçe û tê, bo ku dewar jı komê belav nebın. Zeko kurê Celo ye, ew ji arikariya bave xwe dıke. Zeko xorteki 12 sali ye, xwe daye perê garanê yê jêrin bo ku dewar hın jı gund dernekevın. Lê qavên Zeko hın dı xewdanın, ber ku duhê bı bavê xwe ra lı gayê mala Şemso yê ku wendabıbu, heta nivê şevê geryabun.

Beko dızvıre malê. Xecê agır dadaye çaya sıbê çêdıke. Dıle Beko pır bı çaya sıbê ra xweş dıbe. Dıçe ber agır û lı agır mêze dıke: " Çıqas rengê vi agıri xweşe, çıqas bı heybete, ava sar dıkeline, tendur û soban germ dıke, zevi û mergan dışewıtine, hesın dıheline... Çaya sıbe ji dıkeline... Bo insanan pır bı xêre. Dıjmınê insane ji... Lê belê agır dı nava diroka kurdan da her dem dost buye...le agırê Newroz..." Dema ku Beko lı agırê Newroz dıfıkıre bı aliyeki ji agır geşdıke û fıkrên wi kûr û dûr dıçın. Agıre azadiyê bı dılê wi dıgre.

dumahik heye .

SIN'ET Û ÇAND

EZİM KURDİSTAN

Ezim karkêrê Kurdistan
Ezim pêşverû
Ezim Şoreşwan
Ezim ser çûn û ber çûn
Ezim leşkerım
Lı jêr u tim xas û tazi
Ezim birçî û bêmalım
Bin destê dıjmin

Lê ezim qomînîst
Ezim leninîst
Ezim li ser çiyan
Bandikim hano
Jı destê xwûnxwaran
Xwe bikim aza
Ku eji bijîm wekî însan û gelan

Dema ez parçebûm
Bi deztê axan
Gelê min nezan bu
Ketim bin lıngan
Çend caran min serî hilda li xwe
Hêsa min bi çuk bû
Tev bûm perîşan
Dijminan pır kuştım
Xwûna mın vexwar
Li her halî min
Diz û dijmin û qelaş

Wa axana,ez tev difirotin dijmin
Çandi û dirok tev' da ji min distandın

Bi ser min xistin
Ew ala xwe pîs
Peymal û talan bû mal û konê min
Lê nokêre dijmin begê Kurdistan
Pelçiqîyam,ketim,rabûm'e ser lingan

Ew ramanîya kevnar e
Min pir paşda hişt
Bi tektîk û hêz
Daherim bi ser û pişt
Ew kedxwaran zanin
Ez pêşvê tême
Teror û qetlîyaman li min çêdikin

Ku ez Kurdistanim û Netewa bin dest
Tev rabin ser xwe
Hûn qata bin dest
Li henberî kedxwaran
Deynin yekîtî
Min û xwe xelaskin
Ji qata ser dest

Ez zanim Marxsîstê
Ku çê bikim bi xwe
Wek-hevî deyînim
Eze li ser xwe
Netewê bindest û karkerên cihan
Bi hevra şah bibin
Bi navê min xwe

Ez ne anarşîstim û xwe nadım dijmin
Ez ne fodalim ku gel bi firoşim
Ez nabime irqçi ma kê dikujim
Ez Xwe înkar nakim çima bitirsim
Li her halî min
Dijminê xwûnxwar
Bandikim haho tim gelî cîhan
Ereb,Fariz û tirk tev'da ten ser min
Dixwazin ji cîhanê rakın nave min

Ne bese li ser min
Qetlîyam û kuştin
Ew kesê solci dijminê Marxsîst
Bi lekan û dubaran
Min înkar dıkın
Nikanin xwe bikin tev'da Lenînîst

Hinek oportonîst û hinek zirtone
Bi teglan û hîlan
Xwe dikin zana
Xebatê nakin û xwe inkar dikin
Wekî dijminan tev'da tên ser min

Lê min vekirê
Ew Ala Marxsîst
Bin-dest û feqîran
Tev'da tên pişt min
Bi hêz û bi raman
Tim dikim xebat
Bistînim Kurdistan ,bibim Lenînîst

FEQÎR AHMET
18.3.1982

www.arsivakurdi.org

Sf. 27 nin devamı

hedefliyorlardı.Bu noktada revizyonistlerin niteliklerini ortaya koyması açısından öğreticidir.

Esas sorun H.K.nun hala "Milli Misak"cı Kemalist kafa yapısını terkedemeyişi, Kürdistan devrimi karşısında küplere binişi,böylece de gerici konuma düşerek gerek revizyonizme (hem Türkiyede ki,hemde ve özellikle de Kürdistandaki) ve gerekse Kürt burjuva milliyetçiliğine devrimci proletarya hareketinin aleyhine gelişmelerinde yardımcı olmaktadırlar.Basit bir gerçek ve olgu var,Kürdistan ulus,ülke,halk olarak bulunuyorsa,(isterse HK gibi yada Partizan gibi tek bir devrim anlayışına bağlı olarak ele alsınlar) bir devrimden,bir halkından bahsetmekten daha doğru bir şey varmıdır? "Halklar" denilince devrim anlayışı farklılaşıyormuş! Biz buna güleriz.Lenin'e Marks'a Engels'e tekrar bakmak oldukça yararlıdır.Sadece bir göz gezdirmek yeterlidir.Lenin "halkımız" "Rusya halkları" "Rusya halkı" terimini,kulanırken,acaba,devrim anlayışlarında farklılığa mı düşüyordu.Devrim anlayışının böyle kelimelerle ifade edilişi görüşü politik olmaktan uzaktır.

Kaldı ki, halk devrimci literatürda devrimde çıkarı olan sınıf ve tabakalar olarak mütaala ediliyorsa,Kürdistanda Milli Kurtuluşta çıkarı olan sınıf ve tabakala, bunlar arasındaki ilişkilerle Türkiye da anti-faşist, anti-emperyalist demokratik halk devriminde çıkarı olan sınıf ve tabakalar ve aralarındaki ilişkiler aynı mıdır? Bu devrimler arasındaki farklılığı hangi devrimci M-L adına yadsıyabilir?Yoksa H.K. Kürdistan'da Milli Kurtuluşu sosyalizme bağlıyan devrimini yadsıyor! O zaman sömürge (biz HK'nin deyimiyle bir bakına sömürge bir bakımasömürge olmayan!!!) ya da,işgal altında ki bir ülkede işgal edilen ülke varsayalım) Demokrasiyi ve sosyalizmi hedefliyen,Milli Kurtuluş devrimi dışında,kurtuluşu gerçekleştirecek başka bir yol keşfetmeye koyulsunlar!

Bu anlayışın devrimcilikle hele hele UKH ile hiç bir ilişkisi yoktur,olamaz.Bu anlayışın kaderi yıkımdan başka bir şey değildir.Türk küçük burjuva milliyetçiliğinin etkileri yok olmadan Komünizm gelişmez.

Bir Belge

GİZLİ

T.C.
GENELKURMAY BAŞKANLIĞI
DİYARBAKIR-HAKKARİ-MARDİN-SİİRT-URFA ve VAN İLLERİ
SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
DİYARBAKIR

S.Y N T : 7130-1299-82/İSTH.1835 — 16 TEMMUZ 1982

K O N U : Resmi Dairelerde Kürtçe Konuşulması Hk.

SIKIYÖNETİM KOMUTAN YARDIMCILIĞI'NA

DİYARBAKIR

1. Komutanlığa vaki çeşitli müracaatlardan ve alınan duyumlardan Bölgedeki bazı resmi dairelerde bazı memur ve görevlilerin hala kürtçe konuştuğu ve bu lisanla yapılan sözlü müracaatları da kabul ederek cevaplandırdığı öğrenilmiştir.

2. Devletin resmi lisanı Türkçedir ve hiç bir devlet dairesinde başka lisan kullanılamaz.

3. Türk milletinin bütünlüğünü parçalamaya hedef alanların bölücü maksatlarına alet olarak resmi müessesolerde kürtçe konuşulmasına göz yummak, konuşmaya iştirak etmek enazından teşvik anlamına alınarak bu alışkanlıklarından vaz geçmeyenler hakkında 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanunu gereğince yasal işlem yapılacaktır.

4. Komutanlıkca yapılacak kontrol ve denetlemelerde aranacak olan bu hususun en yakın takipcisi kabul edilen sıralı amirleri de sorumlu kabul edileceklerdir.

Emrin ilgili makamlara duyurulmasını ve kontrol için gerekli tedbirlerin alınmasını rica ederim.

(A S L I G İ B İ D İ R)

Mevlüt KUZSIKTI
Ord.Kd.Bçvş.
SYNT.Şb.Md.

Kemal YAMAK
Korgeneral
7 nci kolordu ve
Sıkıyönetim Komutanı

birlik eğilimine parelel olarak,sahte birlik sloğanları atmaya,ne olursa olsun,birlikçi olmaya gayret etti.İşte bu eylem çalışmalarında bunu başarmaya çalıştı.Ancak çalışmalar boyunca FİDEF eylemi istediği doğrultuya çekemediği gibi,Türkiye ve Kürdistandaki devrime bağlı bir temelde eylemin konulmasını, büyük oranda platformun bu temelde çıkmasınıda engelliyemedi.O,platformda her kelimenin altında "sosyal emper yalizm" arayıp durdu.Her kelimeyle,"burada sosyal-emperyalizme karşı mücadele " iması yartılıyor,korkusuyla,yaptığı her manevra ile kendisini teşhir etti.

Şüphesiz revizyonistlerin bu özellikleri yeni değil,eskidir ve eskiden beri proleter devrimciler tarafından ortaya konulmaktadır.Bunların halk düşmanı yüzü büyük oranda ortaya konulmuştur.Ancak hala halk güçleri ve kitlelerin nazarında,onlarında,sol içinde hatta "devrimciler içinde bir grup" olduğu düşüncesi yok edilememiştir.Bu onların ve onlar niteliğinde revizyonistlerin özgün niteliğidir.Bu anlamda bu eylemde devrimcilerin onlarla eylem birliği içinde olmaları da bu durumun sona ermesini güçleştirir ve meseleye sadece böyle bakılırsa,onlarla her çeşit birlik devrime zararlıdır.Oysa meselenin bu yanı doğru olmasına rağmen, meselenin kendisi bütünüyle bu değildir.Bu gün devrimci kitleler içerisinde sanırız bu sorun dikat çekmektedir.

Bir kez praleter devrimci hareket revizyonist akımla eylem birliği içine girmeyi savunmaz.

Bu şu anlama gelmez.Sosyal faşistlerin emekçilerin,elle deki karşı devrimci olanaklardan ya da değişik nedenlerden herhangi bir alanda,örgütlediği ve denetlediği yerde, proleter devrimciler kaçmalıdır.Yani emekçi kitlelerin bulundukları her yerde,kilit noktaları revizyonistler ele geçirseler dahi,komünistler devrimci sosyalist faaliyetlerini yürütür,revizyonizmi teşhir ederler.Bu anlamda devrimci proletarya hareketi, hiç bir zaman,sosyal faşistlerin olduğu yerde biz yokuz, anlayışını savunmadı.Bu konuda Dev-Yol,PKK,Dev-Sol vb.akımlar,iki zıt kutbu bir araya getiren büyük başarılarından(!) söz eder,ya da,eski proleter devrimci anlayış ile revizyonist akım arası çatışmanın "anlamsızlığından bahsederek,kendi paylarına birşeyler çıkarmaya çalışırlar.Bütün bu çabalar boşuna! Modern revizyonizmin sosyalizm güçlerinde yaptığı tahribatın önemini,revizyonizmin sosyalizm karşısındaki karşı-devrimci rolünü,sosyal emperyalizmin karşı-devrimci faaliyetlerini belirtmek dahi devrimci olana yeterlidir. Kaldı ki,bu eylem yani bütün solun katıldığı,revizyonistlerle proleter devrimcilerin aynı anda ve yerde katıldığı eylemler yeni değildir.1976 1977 Töb-Der mitinglerini ve daha öncesini hatırlatırız. Diyarbakır,Ankara mitingleri bu konuda dönümü oluşturur. "Maocu faşistlere"(!) o dönem sömürgeci-diktatörlüğün kolluk kuvvetleriyle ortaklaşa kim saldırdı.Olaylara proleterdevrimcilerin katılmasını faşist ordu ve polisle birlikte engelliyenler kimlerdi? 1 Mayıs 1977 ve daha sonraki örnekleri sadece hatırlatalım.Evet bu gün keskin birlikçi geçinenler o dönem,bütün bunlara ne diyorlardı?TKP ve ortakları, gelişen proleter devrimci akımı emekçi kitlelerden koparmak için olmadık provakasyonlara,polisle ortaklaşa saldırılara başvurdu.Ama buna rağmen aynı eylemlere devrimciler katılma doğrultusunda çalışmalarından vazgeçmediler.Bugünde bu böyledir. Halkın,emekçilerin olduğu yere,devrimciler gidip çalışmalarını yapaçaklardır.Bunun açıklanması da kendi içinde bu kadar basittir.

Diğer yandan TKP genellikle son dönemlerde birlikçi geçinerek,sol güçlerden kopmamayı hedef lemektedir.Kendileri bunu zaman zaman"ne olursa olsun biz birlikten yana olacağız" diyerek dile getirmektedirler.Onların bu taktiklerinin -kendilerinin birlikçi,devrimcilerin bölücü gösterilmesi- boşa çıkarılması,halk güçlerinin onların etkisi altına girmemesi tersine kazanılması için bu türden eylemlere katılmak gerekmektedir.Devrimci komünist çizgi böyle eylemlerde mücadele alanlarında yer alarak,bizzat mücadele içerisinde gerçek anlamıyla kimin gerçek birlikçi,kimin gerçek dost,kimin gerçek,komünist olduğunu ortaya koyacaktır.Böyle eylemler ajitasyon ve propağanda serbestliğini tamamen içermelidirler.(Eylemler esas olarak böyle olmasına rağmen) önceden bu ilke yerleştirilmelidir.Böylece revizyonizmin gerçek yüzü de açığa çıkarılmış olacaktır.

Arnavutluk'ta milli Kurtuluş yıllarında Bali Kombettar adlı emperyalistlerin işbirlikçisi hain örgüt milliyetçi maske takındığında onun milliyetçi maskesini indirmek amacıyla,Enver Hoca yoldaş önderiliğindeki AEP,bu örgütle birlik,cephe çalışmaları içine girer.Cephe çalışmaları süreci içinde halkta bulduğu desteği, komünistlerin maskelerini indirip gerçek kimliklerini ortaya çıkarılmasıyla yitirince,tam teşhir olan Bali Kombetar devrimci şiddetle de halk saflarından atılır ve bir avuç milli hainin örgütü olur. Bu devrimci taktik bize örnektir.Stalin ve Dimitrovun sosyal-demokratlarla birlik süreci içinde, sosyal-demokrat önderleri teşhir ve tecriti de aynı devrimci taktiğin esnekliğinden ve ilkelere bağlılıktan gelir.Devrimci ilkelere ve stratejiye bağlı devrimci taktik o derece esnektir ki, sonuçta karşı-devrimcileri hezimete,devrimcileri zafere götürür.İşte biz bu leninist taktiğin sahibiz.

Bazıları eyleme imza atılmaksızında eyleme katılınabilinirdi diyerek sözümona revizyonistlerle imza atışı eleştirmektedirler.Devrimcilerin sağladıkları olanaklarla bu imkanı bulanlar,yazdıklarını düşünerek,kulaklarına duyurtarak,ya da kulaklarını ağızlarının önüne çekmesini bildikten sonra yazmalıdırlar.

Ancak bütünüyle bu eylemde proleter devrimci çizginin hakim olduğu söylenebilirmi? Söylenmiyeceği oldukça açık.Hatta bazı yerlerde eylemin şurasına burasına sinmiş revizyonist yan eylemin olumsuz yanlarıydı.Böylesi eylemlerde devrimci yanın dahada geliştirilmesine çalışılmalıdır.

Eylemin hazırlıkları döneminden sonuna kadar Kürdistan sorununa bakış aynı şekilde tartışma konusu oldu. Ve Hayret! TKP revizyonistleri ve çevresi Halkın kurtuluşu (ve daha sonra Partizan) "halklar ve "Kürdistan devrimi" konusunda itiraz edince yaman bir "Kürdistan"cı(!) kesiliverdiler.Öyle bir ilkesizlik ve ipsizlik adına öyle bir alçaklık ki, Kürdistan konusunda belirtilen siyasetlerden sözlü ve yazılı çizdiği çerçevede dahi çok gerilerde olan revizyonistler yüzsüzlükleriyle,Kürdistanlılara şirin görünme ve HK ile Partizanı teşhir etmeyi

12 Eylül Frankfurt Yürüyüşü Üzerine!

12 Eylül'ün ikinci yıldönümünde,sömürgeci—faşist askeri diktatörlüğü protesto etmek,Türkiye üzerindeki faşizmi ve Kürdistan'da sömürgeciliğin işkence idam ve katliamlarını vahşetini Almanya ve Avrupa kamuoyuna teşhir etmek,Türkiye ve Kürdistandaki devrimci direnişin yanında olmak onu desteklemek amacıyla 11 Eylül'de Türkiye ve Kürdistan solu Franfurt'da miting ve yürüyüş düzenledi.Gerek yürüyüşü hazırlayanlar gerekse sonradan destekleyenler konumuna düşenler arasında proletaryanın devrimci akımlarından küçük burjuvazinin değişik kanatlarına kadar,halk güçlerinden halk düşmanı güçlere kadar,geniş siyasi yoğunluklar vardı.Gerçek anlamda devrimci—demokrat güçler bu yürüşte yer aldığı gibi,halk düşmanı revizyonistler de yürüyüşe katıldılar.Bu anlamda hemen hemen Türkiye ve Kürdistan solu içindeki siyasi hareketlerin tümü katılmış oldu.Böylece 12 Eylül faşist askeri cuntasından sonra böyle bir eylem ilk defa gerçekleşmiş oluyor.

Yürüyüşten sonra,dergilere yazılanlara gözatıldığında görülecektir ki,her akımın kendi anlayış ve çıkarlarına uygun oldukça değişik değerlendirmeler var.Kimisi bunu birlik yönünde olumlu adım ve kendisi açısından zafer olarak değerlendirirken,kimisi sosyal faşistlerin katıldığı eyleme katılmayı,ya da platforma imza atmayı doğru görmeyicektir.Tabanlarını kaybetmemenin hesaplarını(!) yapmıyan ve bunun için olmadık açıklamalara,suni zorlama ve eleştirilere ihtiyaç duymayanda yok değil.İlgili yazılara bakıldığında bu durum ilk bakışta dahi anlaşılacaktır.Oysa temel alınması gereken eylemin kime hizmet ettiğidir.Genel anlamda söylenecekse devrime mi,karşı—devrime mi?

Günlük sosyal pratiğin bir parçası olan bu tür eylem ve ve eylem birliklerinde esas alınması gereken,eylemin devrimci mücadeleye katkıda bulunup bulunmadığı,proletarya davasını ileri götürüp götürmediği,böylelikle de devrimle karşı—devrim arasında süren kıyasıya mücadele bilançosunda devrim güçlerini güçlendirip güçlendirmediğidir.Bu eylemin platformu, hedefi,içeriği,biçimi ve eylem boyunca ajitasyon ve propağanda dahil yürütülen her türlü çalışmada yönlendirici siyasi çizgiye bağlıdır. Bu anlamda,bu gün bu türden eylemleri,genel devrim müçadelesinden koparak ele alan reformist revizyonist anlayış ile devrim mücadelesine bağlı ele alan devrimci anlayış kampı çatışmaktadır.Birinci anlayışı ülkelerimizde esas olarak sosyal—emperyalizmin uşağı revizyonist akım ve onun çeşitli derecede etkisindekiler, ikincisini proleter devrimci akım başta olmak üzere onun devrimci düşüncesinden etkilenen küçük burjuvazinin sol kanadından devrimci—demokrat akımlar temsil etmektedirler. Bu çatışmanın dışında oldukça farklı nitelikte ayrılıklar anlaşmazlıklarında karşı karyıya geldiği açık bir gerçek tartışmalardan da ortaya çıktığı üzere Kürdistan devrimine bakış ve anlayış sorunu en çok konuşulan ve anlaşmazlık noktaları içinde arasındadır.

Biz eylemi değerlendirirken özellikle yukarda belirtilen çerçeve içerinde ve iki esas siyasi sorunu değerlendirmeyi doğru bulduk.Biçime ilişkin eleştiriler,hem daha önceki dönemlerle aralarında büyük ayrılıklar olmadığından aynı zamanda çeşitli yayınlarda bu sorun üzerinde geniş durulduğundan ayrıntılarıyla üzerinde durmayı düşünmedik. Ayrıca siyasi yan birincil plandadır,eyleme yön veren siyaset önemlidir. Kitleler nezdinde genellikle biçime ilişkin eleştiriler alışılmış eleştirilerdir.Bu anlamda eylemin siyasi özü üzerinde durmak doğru olacaktır.

Eylem çağrısını takiben, yapılan hazırlık toplantılarında esas olarak devrimci nitelikli bir eylemin konulmasını engelleyen halk içerisinde teşhir olup,yüzü kalmamış olan sosyal—faşist FİDEF oldu.Baştan itibaren,sürekli eylemi reformistleştirmeye, onu sömürgeciliğe ve faşizme karşı bir gösteri olmaktan çıkarıp genel olarak emperyalistlerin liberallerin,özel olarak da sosyal emperyalistlerin dümen suyuna sokarak, cuntayı aka çıkararak,onu tamamen anlamsızlaştırmaya çabaladı.Bu gün revizyonist,reformist çizgisini efendilerine borçlu! olan bu halk düşmanı akımın,faşist diktatörlüğe karşı devrime bağlı,devrimci hedeflere yönelik,eylemi istediği yönelime sokamıyacağını başından anladığı için oldukça sinsi yöntemlere başvurdu.O,kendi siyasi anlayışına bağlı olarak,cuntanın içinde bir kanadı dahi hedeflemiyen (çünkü onlara göre,"askersel diktatörlük içinde" bir bölümü birleşilebilecek demokrat güçlerdir) sadece bu kesim dışındaki bütün güçleri biraraya getirecek eylemler düşünecek kadar,faşizmin hizmetine kendini sunmuş,onunla adeta çıkar birliği yapan bör güç olarak çalıştığı için,halk düşmanı karşı-devrimci yüzü açığa çıktı.Bu nedenle Türkiye ve Kürdistan'da bunlarla,eylem birliğini savunan devrimci-demokrat güç giderek azaldı,tecrit ve teşhir olmaya yöneldiler.Ancak halk düşmanı suratının açığa çıkmasıyladırki,özellikle kendisini sol içinde şirin göstermek ve tekrar devrimci-demokrat güçler arasında yer bulmak için,karşı-devrimci işbirlikçi-revizyonist tezlerini piyasaya sürmekten ziyade kendisini gizliyebilecek devrimci pozlarda sunmaya,genel sol hareketlerden farksız olduğunu ortaya koymaya çalıştı.Genel devrimci,demokrat ve sol çevrelerde yükselen

www.arsivakif.org